

1 इतिहास

आदामापासून अब्राहामापर्यंतची वंशावळ

1-3 आदाम, शेथ, अनोश, केनान, महललेल, यारेद, हनोख, मथुशलह, लामेख नोहा. *
4शेम, हाम आणि याफेथ ही नोहाची मुले.

याफेथची मुले

5गोमर, मागोग, मादय, यावान, तुबाल, मेशेख, तीरास
6गोमरचे मुलगे: आशकनाज, रीफाथ, तोगार्मा
7यावानचे मुलगे: अलीशा, तार्शीश, कित्तीम, रोदानीम

हामचे मुलगे

8कूश, मिम्राईम (मिसर) पूट व कनान
9कूशचे मुलगे असे: सबा, हवीला, सब्ता, रामा, साब्तका,
रामाचे मुलगे शबा आणि ददान.
10कूशचा वंशज निम्रोद हा जगातील सर्वांत सामर्थ्यवान
आणि शूर सैनिक झाला.
11मिम्राईमने लूदीम, अनामीम, लहाबीम, नासुहीम
12पात्रुसीम, कासलूहीम (याच्यापासून पलिष्ठी झाले) व
कफतोरामी यांना जन्म दिला.
13आणि कनानाचा ज्येष्ठ मुलगा सीदोन व त्यानंतर
हेथ; 14यबूसी, अमोरी, गिर्गाशी, 15हिक्वी, अर्की, शीनी
16आर्वाही, समारी, हमाथी हे होत.

शेमचे मुलगे

17एलाम, अश्शूर, अर्पक्षद, लूद आणि अराम हे
शेमचे मुलगे. ऊस, हूल, गेतेर आणि मेशेख हे अरामचे
मुलगे.
18शेलहचे वडील अर्पक्षद आणि एबरचे वडील शेलह.
19एबरला दोन मुलगे झाले. एकाचे नाव पेलेग (म्हणजे
विभागणी) त्याला हे नाव पडायचे कारण याच्या हयातीत
पृथ्वीवरील लोकांची भाषावार विभागणी झाली. पेलेगच्या
भावाचे नाव यक्तान. 20यक्तानने अलमोदाद, शोलेफ,
हसमावेथ, येरह, 21हदोराम, ऊजाल, दिक्ला, 22एबाल,
अबीमाएल, शबा, 23ओफीर, हवीला, योबाब यांना जन्म
दिला.

अब्राहामची वंशावळ

24अर्पक्षद, शेलह, 25एबर, पेलेग, रऊ 26सरुग, नाहोर,
तेरह, 27अब्राम (म्हणजेच अब्राहाम) ही सर्व शेमची मुले.
28इसहाक आणि इश्माएल ही अब्राहामची मुले. 29त्यांचे
वंशज पुढीलप्रमाणे:

हागर ची मुले

नबायोथ हा इश्माएलचा पहिला मुलगा. इश्माएलची
इतर मुले म्हणजे केदार, अदबेल, मिबसाम, 30मिश्मा,
दुमा, मस्सा, हदद, तेमा 31यतूर, नापीश, केदमा. हे सर्व
इश्माएलचे मुलगे.

कटूरचे मुलगे

32कटूरा ही अब्राहामची दासी होती. तिने जिम्नान, यक्षान,
मदान, मिद्यान, इश्बाक, शूह यांना जन्म दिला. यक्षानला
सबा व ददान हे मुलगे झाले.
33एफा, एफर, हनोरख, अबीदा, एल्दा हे मिद्यानचे मुलगे.
या सर्वांना कटूराने जन्म दिला.

साराचे मुलगे

34इसहाक हा अब्राहामचा मुलगा. एसाव आणि इझ्राएल
(याकोब) हे इसहाकचे मुलगे.
35एसावाचे मुलगे पुढीलप्रमाणे: अलीपाज, रगुवेल,
यऊश, यालाम, कोरह.
36अलीपाजचे मुलगे असे: तेमान, ओमार, सपी, गाताम,
कनाज. याखेरीज अलीपाज आणि तिम्ना यांना अमालेक
नावाचा मुलगा होता.
37नहाथ, जेरह, शम्मा, मिजा हे रगुवेलचे मुलगे होत.

सेईरचे अवामी

38लोयान, शोबाल, सिबोन, अना, दीशोन, एसर व दीशान
हे सेईराचे मुलगे.
39होरी आणि होमाम हे लोयानचे मुलगे. लोयानला
तिम्ना नावाची बहीणही होती.
40आल्यान, मानहाथ, एबाल, शपी आणि ओनाम हे
शोबालचे मुलगे. अय्या आणि अना हे सिबोनचे मुलगे.
41दीशोन हा अनाचा मुलगा आणि हमदान, एशबान, यित्राण,
करान हे दीशोनचे मुलगे.

आदाम ते नोहा ही यादी वंशजांची आहे, म्हणजे आदामाचा
मुलगा शेथ, शेथचा अनोश याप्रकारे.

⁴²बिल्हान, जावान, याकान हे एसेराचे मुलगे. ऊस व अरान हे दीशानाचे मुलगे.

⁸एथानाचा मुलगा अजच्या.

⁹यरहमेल, राम आणि कालेब हे हेमोनचे मुलगे.

अदोमचे राजे

⁴³इझ्राएलमध्ये राजांनी राज्य केले त्याच्या कितीतरी आधी अदोममध्ये राजे होते. त्यांची नावे अशी: बौराचा मुलगा बेला, बेलाच्या नगराचे नाव दीन्हाबा.

⁴⁴बेलाच्या निधनानंतर जेरहचा मुलगा योबाब राजा झाला. योबाब बग्दा येथील होता.

⁴⁵योबाब मरण पावल्यानंतर त्याच्या जागी हूशाम गादीवर आला. हा तेमानी देशातील होता.

⁴⁶हूशामच्या मृत्यूनंतर बदादचा मुलगा हदाद याने राज्य केले. त्याने मवाबच्या देशात मिद्यानचा पराभव केला. हदादच्या नगराचे नाव अवीत होते.

⁴⁷हदाद मरण पावल्यावर साम्ला राजा झाला. हा माग्नेका येथील होता. ⁴⁸साम्ला मरण पावल्यावर त्याच्या जागी शौल राज्यावर आला. हा युफ्राटिस नदीवरल्या रहोबोधचा होता.

⁴⁹शौल वारल्यावर अकबोरचा मुलगा बाल-हानान राजा झाला.

⁵⁰बाल-हानान वारल्यावर हदाद राजा झाला. त्याच्या नगराचे नाव पाई असे होते. हदादच्या बायकोचे नाव महेटाबेल. ही मात्रेद हिची मुलगी. मात्रेद मे-जाहाबची मुलगी. ⁵¹पुढे हदाद वारला. नंतर तिम्ना, आल्या, यतेथ, ⁵²अहलीबामा, एला, पीनोन, ⁵³कनाज, तेमान मिब्सार, ⁵⁴माग्दीएल, ईराम. हे अदोमचे नेते झाले.

इझ्राएलची मुले

2 रऊबेन, शिमोन, लेवी, यहूदा, इस्साखार, जबुलून, ²दान, योसेफ, बन्यामीन, नफताली, गाद व आशेर हे इझ्राएलचे मुलगे होत.

यहूदाचे मुलगे

³एर, ओनान व शेला, ही यहूदाची मुले. बथ-शूवा या कनानी स्त्रीपासून ही त्याला झाली. यहूदाचा पहिला मुलगा एर वाईट प्रवृत्तीचा आहे हे परमेश्वराने जाणले होते त्यामुळे एरला त्याने मारून टाकले. ⁴यहूदाची सून तामार हिला परेस आणि जेरह हे मुलगे झाले. असे यहूदाचे हे पाच मुलगे.

⁵हेस्त्रोन आणि हामूल हे परेस चे मुलगे

⁶जेरहला पाच मुलगे होते. ते म्हणजे जिम्नी, एथान, हेमान, कल्कोल व दारा (दारदा).

⁷जिम्नीचा मुलगा कर्मी. कर्मीचा मुलगा आखार. आखार ने युध्दात बळकावलेल्या वस्तू देवाला अर्पण करण्याऐवजी ती लूट स्वतः

जवळ ठेवली. आणि इझ्राएल लोकांवर पुष्कळ संकटे आणली.

रामचे वंशज

¹⁰अम्मीनादाब हा रामचा मुलगा. अम्मीनादाब हा नहशोनचा पिता. नहशोन हा यहूदाच्या लोकांचा नेता होता. ¹¹नहशोनचा मुलगा सल्मा. बवाज हा सल्माचा मुलगा. ¹²बवाजचा मुलगा ओबेद. आणि ओबेदचा मुलगा इशाय. ¹³इशायचा मुलगा अलीयाब. अलीयाब हा इशायचा पहिला पुत्र. दुसरा अबीनादाब आणि तिसरा शिमा. ¹⁴चवथा नथनेल, पाचवा रद्दाय. ¹⁵सहावा ओसेम, सातवा दावीदा.

¹⁶सरुवा आणि अबीगईल या त्यांच्या बहिणी अबीशाय, यवाब आणि असाएल हे तिचे सरुवाचे मुलगे. ¹⁷अमासाची आई अबीगईल अमासाचे वडील येथेर हे इश्माएली होते.

कालेबचे वंशज

¹⁸हेमोनचा मुलगा कालेब. यरियोथची मुलगी अजूबा ही कालेबची बायको. * या दोघांना मुले झाली. येशेर, शोबाब आणि अर्दोन हे अजूबाचे मुलगे. ¹⁹अजूबा वारल्यानंतर कालेबने एफ्राथ हिच्याशी लग्न केले. त्यांना मुलगा झाला. त्याचे नाव हूर. ²⁰हूरचा मुलगा उरी. ऊरीचा मुलगा बसलेल.

²¹पुढे, वयाच्या साठव्या वर्षी हेमोनने माखीरच्या मुलीशी लग्न केले. माखीर म्हणजे गिलादचे वडील. हेमोन आणि माखीरची मुलगी यांच्या शरीरसंबंधातून तिने सगूब याला जन्म दिला. ²²सगूबचा मुलगा याईर. याईरची गिलाद प्रांतात तेवीस नगरे होती. ²³पण गशूर आणि अराम यांनी ती सर्व बळकावली. कनाथ आणि आसपासची खेडीपाडी ही त्यापैकीच. अशी एकंदर साठ खेडी होती. ती सर्व, गिलादचा बाप माखीर याच्या मुलांची होती.

²⁴एफ्राथमधील कालेब येथे हेमोन मरण पावला. त्याची बायको अबीया हिला त्याच्या मृत्यूनंतर त्याच्यापासून झालेला अशहूर हा मुलगा होता. हा अशहूर म्हणजे तकोवाचा बाप.

यरहमेलची वंशज

²⁵यरहमेल हा हेमोनचा पहिला मुलगा. राम, बुना, ओरन, ओसेम व अहीया ही यरहमेलची मुले. राम हा त्यातला मोठा. ²⁶यरहमेलला दुसरी बायको होती, तिचे नाव अदरा. ती ओनामची आई.

²⁷यरहमेलचा थोरला मुलगा राम याचे मुलगे मास, यामीन आणि एकर हे होत.

²⁸शम्मय व यादा हे ओनामचे मुलगे. नादाब आणि अबीशूर हे शम्मयचे मुलगे.

यरियोथची ... बायको किंवा "अजूबा ही बायको आणि यरियोथ या दोघीपासून कालेबला मुले झाली."

²⁹अबीशूराच्या बायकोचे नाव अबीहाईल. त्यांना दोन मुलगे झाले ते म्हणजे अहवान आणि मोलीद.

³⁰सलेद आणि अप्पईम हे नादावचे मुलगे. यापैकी सलेद निपुत्रिकच वारला.

³¹अप्पईमचा मुलगा इशी. इशीचा मुलगा शेशान. शेशानचा मुलगा अहलय.

³²शम्भयचा भाऊ यादा याला येथेर आणि योनाथान हे दोन मुलगे होते. पैकी येथेर मुले बाळे न होताच वारला.

³³पेलेथ आणि जाजा हे योनाथानचे मुलगे. ही झाली यरहमेलची वंशावळ.

³⁴शेशानला मुलगे नव्हते, फक्त मुली होत्या. शेशानकडे मिसरचा एक नोकर होता. त्याचे नाव यरहा. ³⁵त्याच्याशी शेशानने आपल्या मुलीचे लग्न लावून दिले. त्यांना मुलगा झाला, त्याचे नाव अताय.

³⁶अतायस नाथान नावाचा मुलगा झाला. त्याचा मुलगा जाबाद.

³⁷जाबादचा मुलगा एफ्लाल, एफलाल हा ओबेदचा बाप. ³⁸ओबेदचा मुलगा येहू, येहूचा मुलगा अजज्या.

³⁹अजज्याने हेलसला जन्म दिला. आणि हेलसाने एलासा याला जन्म दिला. ⁴⁰एलासाचा मुलगा सिस्माया, सिस्मायाचा मुलगा शल्लूम, ⁴¹शल्लूमचा मुलगा यकम्या, यकम्याचा मुलगा अलीशामा.

कालेबचे घराणे

⁴²कालेब हा यरहमेलचा भाऊ. कालेबलाही मुलगे झाले. त्यापैकी मेशा हा थोरला. मेशाचा मुलगा जीफ. मारेशाचा मुलगा हेब्रोन.

⁴³कोरह, तम्पूर, रेकेम आणि शमा हे हेब्रोनचे मुलगे.

⁴⁴शमाने रहम याला जन्म दिला, रहमचा मुलगा यकाम. रेकेमचा मुलगा शम्भय, ⁴⁵शम्भयचा मुलगा मावोन. मावोन हा बेथसूरचा बाप. ⁴⁶कालेबला एफा नावाची दासी होती. तिला हारान, मोसा, गाजेज ही मुले झाली. हारान हा गाजेजचा पिता. ⁴⁷रेगेम, योथाम, गेशान, पेलेट, एफा व शाफ हे यहदायचे मुलगे. ⁴⁸माका ही कालेबची आणखी एक दासी. शोबेर आणि तिन्हेना हे तिचे मुलगे. ⁴⁹शाफ आणि शवा हे ही तिला झाले. शाफचा मुलगा मद्दान आणि शवाचे मुलगे मखबेना आणि गिबा. अखसा ही कालेबची मुलगी.

⁵⁰कालेबची वंशावळ ही अशी आहे. होर हा कालेबचा थोरला मुलगा. हा एफाथला झाला. हूरचे मुलगे पुढीलप्रमाणे: किर्याथ-यारीमाचा संस्थापक शोबाल, ⁵¹बेथलहेमचा संस्थापक सल्मा आणि बेथ-गादेरचा संस्थापक हारेफ.

⁵²किर्याथ-यारीमची मुहूर्त मेढ रोवणारा शोबाल याचे वंशज असे: हारोवे, मनुहोथमथील अर्थे लोक, ⁵³आणि किर्याथ-यारीममधील घराणी (कुळे). इथ्री, पूथी, शमाथी

आणि मिश्राई ही ती घराणी होत. त्यापैकी मिश्राईपासून सराथी आणि एष्टाबुली हे झाले.

⁵⁴सल्माचे वंशज याप्रमाणे: बेथलेहेम व नतोपाथी, अटरोथ-बेथयवाब, अर्थे मानहतकर आणि सारी लोक. ⁵⁵शिवाय तिराथी, शिमाथी, सुकाथी ही याबेसमध्ये राहणारी लेखनिकांची घराणी. हे नकलनवीस म्हणजे रेखाबचा संस्थापक हम्माथ याच्यापासून उत्पन्न झालेले केनी लोक होते.

दावीदाची मुलगे

3 दावीदाच्या काही मुलांचा जन्म हेब्रोन नगरात झाला. त्यांची यादी अशी: अम्रोन हा त्यातला थोरला. इज्रेल नगरातील अहीनवाम ही त्याची आई.

दानीएल हा दुसरा. कर्मेल यहूदा येथील अबीगाईल ही त्याची आई.

²तिसरा मुलगा अबशालोम, गशशूरचा राजा तलमय याची मुलगी माका हिचा हा मुलगा.

हगीथचा मुलगा अदोनीया हा चवथा.

³अबीटलचा मुलगा शफात्वा हा पाचवा.

दावीदाची पत्नी एला हिचा इश्राम हा सहावा. ⁴दावीदाच्या या सहा मुलांचा जन्म हेब्रोन येथे झाला. दावीदाने तेथे साडेसात वर्षे राज्य केले.

यरुशलम येथे त्याने तेहतीस वर्षे राज्य केले. ⁵तिथे जन्मलेली दावीदाची मुले खालीलप्रमाणे:

बथशूवाला चार मुलगे झाले. बथशूवा अम्मीएलची मुलगी. शिमा, शोबाब, नाथान आणि शलमोन हे तिचे मुलगे. ⁶⁻⁸इतर नऊ मुलगे असे: इभार, अलीशामा, एलीफलेट नोगा, नेफेग, याफीय, अलीशामा, एल्यादा, एलीफलेट. ⁹ही सर्व दावीदाची मुले. दासीपासून झालेले आणखीही मुलगे त्याला होते. तामार ही दावीदाची मुलगी.

दावीद नंतरचे यहूदाचे राजे

¹⁰शलमोनाचा मुलगा रहाबाम. त्याचा मुलगा अबीया, त्याचा मुलगा आसा. आसाचा मुलगा यहोशाफाट, ¹¹त्याचा मुलगा योराम, योरामचा मुलगा अहज्या, अहज्याचा योवाश, ¹²योवाशचा मुलगा अमस्या, अमस्याचा मुलगा अजज्या, त्याचा मुलगा योथाम. ¹³योथामचा मुलगा आहाज, त्याचा मुलगा हिज्कीया, त्याचा मुलगा मनश्शे. ¹⁴मनश्शेचा मुलगा आमोन, आमोन्चा योशीया.

¹⁵योशीयाचे मुलगे: थोरला योहानान, दुसरा यहोयाकम, तिसरा सिदकीया, चवथा शल्लूम, ¹⁶यहोयाकमचे मुलगे: यखन्या आणि त्याचा मुलगा सिदकीया.

बाबिलोनने यहूदाचा पाडाव केल्यानंतरची दावीदाची वंशावळ

¹⁷यखन्याला बाबिलोनमध्ये कैद केल्यानंतर त्याला झालेल्या मुलांची नावे: शलतीएल, ¹⁸मल्कीराम, पदाया,

शेनस्सर, यकम्या, होशामा व नदब्या. ¹⁹पदायाचे मुलगे याप्रमाणे: जरुब्बाबेल, शिमी. जरुब्बाबेलचे मुलगे मशुल्लाम आणि हनन्या. या दोघांची बहीण शलोमीथ. ²⁰जरुब्बाबेलला आणखीही पाच मुले होती. हशूबा, ओहेल, बरेख्या, हसदा, यूशब-हेसेद ही ती होत.

²¹पलट्या हा हनन्याचा मुलगा आणि पलट्याचा मुलगा यशया, यशयाचा रफाया, रफायाचा अर्णान. अर्णानचा मुलगा ओबद्या, ओबद्याचा मुलगा शखन्या.

²²शखन्याचे वंशज याप्रमाणे: शमाया, शमायाला सहा मुलगे: शमाया, हटूश, इगाल, बारीहा, नान्या आणि शाफाट.

²³नान्याला तीन मुलगे: एल्योवेनय, हिज्कीया आणि अज्रिकाम. ²⁴एल्योवेनयला सात मुलगे होते. त्यांची नावे अशी: होदव्या, एल्याशीब, पलाया, अकूब, योहानान, दलाया, अनानी.

यहूदाची आणखी काही घराणी

4 यहूदाच्या मुलांची नावे अशी: पेरेस, हेझोन, कर्मी, हूर आणि शोबाल.

²शोबालचा मुलगा राया: त्याचा मुलगा यहथ. यहथाची मुले अहूमय आणि लहद. सराथी लोक म्हणजे या दोघांचे वंशज होत.

³इजेर, इश्मा व इद्बाश ही एयामाची मुले. त्यांच्या बहिणीचे नाव हस्सलेलपोनी.

⁴पनुएलाचा मुलगा गदोर आणि एजेरचा मुलगा हूशा ही हूरची मुले. हूर हा एफ्राथाचा मुलगा आणि एफ्राथा ही बेथलेहेमची संस्थापक होती.

⁵अशूरचा मुलगा तकोवा. तकोवाला दोन बायका होत्या. हेला आणि नारा. ⁶नाराला अहुज्जाम, हेफेर, तेमनी आणि अहष्यारी हे मुलगे झाले. ⁷सरथ, इसहार, एश्रान आणि कोस हे हेलाचे मुलगे. ⁸कोसने आनबू आणि सोबेबा यांना जन्म दिला. हारुमचा मुलगा अहरहेल याच्या घराण्यांचा प्रवर्तकही कोसच होता.

⁹याबेस एक फार चांगला माणूस होता. आपल्या भावांपेक्षा तो भला होता. त्याची आई म्हणे, "याचे नाव याबेस ठेवले कारण याच्यावेळी मला असह्य प्रसववेदना झाल्या."

¹⁰याबेसने इझ्राएलाच्या देवाची प्रार्थना केली. याबेस म्हणाला, "तुझा माझ्यावर वरदहस्त असू दे. माझ्या प्रदेशाच्या सीमा वाढू देत. तू माझ्यासमीप राहा आणि कोणाकडूनही मला इजा पोहोचू देऊ नकोस. म्हणजे मी सुखरूप राहीन." देवानेही त्याला त्याने जे मागितले ते दिले. ¹¹शूहाचा भाऊ कलबू. कलबूचा मुलगा महीर. महीरचा मुलगा एष्टेन. ¹²बेथ-राफा, पासेहा आणि तहिन्ना ही एष्टेनची मुले. तहिन्नाचा मुलगा ईर-नाहाश. हे रेखा येथील लोक होत.

¹³अथनिएल आणि सराया ही कनाजची मुले. हथथ आणि म्योनोथाय ही अथनिएलची मुले. ¹⁴म्योनोथायने अप्राला जन्म दिला.

आणि सरायाने यवाबला जन्म दिला. यवाब हा गे-हराशीमचा संस्थापक. तेथील लोक कुशल कारागीर असल्यामुळे त्यांनी हे नाव घेतले.

¹⁵यफुन्ने याचा मुलगा कालेब. कालेबची मुले म्हणजे इरू, एला आणि नाम. एलाचा मुलगा कनज.

¹⁶जीफ, जीफा, तीच्या आणि असरेल हे यहललेलचे मुलगे.

¹⁷⁻¹⁸एजाचे मुलगे येथेर व मरद, येफेर व यालोन.

मिर्याम, शम्माय आणि इशबह ही मरदाची मुले. इशबहचा मुलगा एष्टमोवा. मरदाची बायको मिसरची होती. तिने येरेद, हेबेर आणि यकूथीएल यांना जन्म दिला. येरेदचा मुलगा गदोर. सोखोचे वडील हेबेर. आणि यकूथीएल हे जानोहाचे वडील. ही बिथ्याची मुले. बिथ्या ही फारोची मुलगी. ही मिसरची असून मरदाची बायको होती.

¹⁹मरदाची बायको ही नहमची बहीण होती. मरदाची ही बायको यहूदाकडील होती. मरदच्या बायकोच्या मुलांनी कईला आणि एष्टमोवा यांना जन्म दिला. कईला गर्मी लोकांपैकी होता आणि एष्टमोवा माकाथी होता. ²⁰अम्नोन, रिन्ना, बेन-हानान, तिलोन हे शिमोनचे मुलगे. इशाचे मुलगे जोहेथ आणि बेन-जोहेथ.

²¹⁻²²यहूदाचा मुलगा शेला. एर, लादा, कोजेबा योकीम, योवाश आणि साराफ ही शेलाची संतती. एर हा लेखाचा पिता. लादा मारेशाचा आणि बेथ-अशबेच्या विणकर घराण्यांचा संस्थापक योवाश आणि साराफ यांनी मवाबी बायकांशी लग्ने केली. त्यानंतर ते बेथलहेमला परतले. या घराण्यांच्या या नोंदी फार जुन्या आहेत. ²³शेलाचे वंशज हे कुंभार असून ते नेताईम आणि गदेरा येथे राजाच्या चाकरित होते.

शिमोनाची संतती

²⁴नमुवेल, यामीन, यारिब, जेरह, शौल हे शिमोनचे मुलगे. ²⁵शौलचा मुलगा शल्लूम. शल्लूमचा मुलगा मिबसाम. मिबसामचा मुलगा मिश्मा.

²⁶मिश्माचा मुलगा हम्मूएल. हम्मूएलचा मुलगा जकू र. जकू रचा मुलगा शिमी. ²⁷शिमीला सोळा मुलगे आणि सहा मुली होत्या. पण शिमीच्या भावांना फार मुले बाळगे झाली नाहीत. त्यांची (कुटुंबे) मर्यादितच होती.

यहूदातील इतर काही घराण्यांप्रमाणे त्यांचा विस्तार नव्हता.

²⁸शिमीच्या वंशजातील लोक बैर-शेबा, मोलादा व हसर-शुवाल, ²⁹बिल्हा, असेम, तोलाद, ³⁰बथुवेल, हर्मा, सिकलाग, ³¹बेथमर्काबोथ, हसर-सुसीम, बेथ-बिरी व शाराइम येथे राहत होते. दावीदराजा होईपर्यंत त्यांची तेथे वस्ती होती. ³²एटम, अईन, रिम्मोन, तोखेन आणि आशान ही या पाच गावांची नावे. ³³बालापर्यंत पसरलेल्या खेड्यापाड्यांमधूनही ते राहत होते. आपल्या वंशावळीची नोंदही त्यांनीच ठेवली.

³⁴⁻³⁸त्यांच्या घराण्यातील वडिलधाऱ्या मंडळींच्या नावांची यादी अशी आहे: मेशोबाब, यम्केक, अमस्याचा मुलगा योशा, योएल, येहू (योशिब्बाचा मुलगा) सरायाचा मुलगा योशिब्बा, असिएलचा मुलगा सराया, एल्योवेनाय, याकोबा, यशोहाया, असाया, अदिएल, यशीमिएल, बनाया, जीजा हा शिफीचा मुलगा. शिफी हा अल्लोनचा मुलगा, अल्लोन यदायाचा मुलगा, यदाया शिम्रीचा मुलगा, आणि शिम्री शमायाचा मुलगा.

या सर्वांच्या कुटुंबांचा विस्तार चांगला झाला. ³⁹ते खोऱ्याच्या पूर्वेला गदोरच्या सीमेबाहेरही जाऊन पोहोचले. आपल्या गुरामेंढरांना चरायला कुरण हवे म्हणून जमिनीच्या शोधात ते गेले. ⁴⁰त्यांना चांगली गवताळ कुरणे मिळाली. तेथील जमीन विस्तीर्ण होती. ही भूमी शांत व स्वस्थ होती. हामचे वंशज पूर्वी या भागात राहत असत. ⁴¹हिज्कीया यहुदाचा राजा होता त्यावेळची ही हकीकत. ते लोक गदोरपर्यंत आले आणि हामच्या लोकांशी त्यांनी लढाई केली. हामच्या लोकांच्या राहुट्या त्यांनी उद्ध्वस्त केल्या. तेथे राहणाऱ्या मूनी लोकांनाही त्यांनी ठार केले. आजही या भागात मूनीलोक आढळत नाहीत. तेव्हा या लोकांनी तेथे वस्ती केली. मेंढरांसाठी कुरण असल्याने ते तेथे राहिले.

⁴²शिमोनच्या घराण्यातील पाचशे माणसे सेईर डोंगरावर गेली. इशीचे मुलगे पलत्या, नाऱ्या, रफाया आणि उज्जियेल यांनी त्यांना मार्गदर्शन केले. शिमोनी लोकांनी त्या ठिकाणी वस्ती असणाऱ्या लोकांशी चकमकी केल्या. ⁴³काही अमालेकी लोकांचा त्यातूनही निभाव लागला ते तेवढे अजून आहेत. त्यांना शिमोऱ्यांनी ठार केले. तेव्हा पासून सेईरमध्ये अजूनही शिमोनी लोक राहत आहेत.

रजबेनचे वंशज

5 ¹⁻³रजबेन इझ्राएलचा थोरला मुलगा होता. तेव्हा थोरल्या मुलाला मिळणारे सगळे विशेषाधिकार त्याला मिळायला हवे होते. पण रजबेनने आपल्या वडीलांच्या पत्नीशीच शरीरसंबंध ठेवले त्यामुळे हे अधिकार योसेफच्या मुलांना दिले गेले. या घराण्याच्या वंशावळीच्या नोंदीत रजबेनची थोरला मुलगा म्हणून नोंद नाही. यहुदा आपल्या भावंडांपेक्षा पराक्रमी निघाला म्हणून पुढारीपण त्याच्या घराण्यात गेले. मोठ्या मुलाला मिळायचे ते इतर सर्व अधिकार मात्र योसेफाच्या घराण्याला मिळाले. हनोख, पल्लू, हम्मोन आणि कर्मी हे रजबेनचे मुलगे.

⁴योएलचे वंशज असे: योएलचा मुलगा शमाया, शमायाचा मुलगा गोग, गोगचा शिमी. ⁵शिमीचा मुलगा मीखा. मीखाचा मुलगा राया. रायाचा मुलगा बाल. ⁶बालचा मुलगा बैरा. अशशूरचा राजा तिल्याथ-पिलनेसर याने बैराला आपल्या घरातून पिटाळून लावले. आणि कैद केले. बैरा हा रजबेनी घराण्याचा अधिकारी पुरुष होता. ⁷योएलचे भाऊ आणि त्यांची त्यांची घराणी यांची नोंद वंशावळीच्या नोंदीवरूनच

येथे केली आहे: इयेल सर्वांत मोठा, मग जखऱ्या ⁸आणि बेला. बेला हा आज्ञाचा मुलगा. आज्ञा हा शमाचा मुलगा. शमा योएलचा मुलगा. नबो आणि बाल मौन येथपर्यंत ते अरोएर प्रांतात राहत होते. ⁹फरात नदीच्या जवळ अगदी पूर्वेला वाळवंटाच्या कडेपर्यंत बेलाच्या लोकांची वस्ती होती. गिलाद प्रांतात आपली गाई-गुरे फार झाल्यामुळे त्यांना या बाजूला सरकावे लागले. ¹⁰शौलच्या कारकीर्दीत बेलाच्या लोकांनी हग्री लोकांशी लढाई करून त्यांचा पाडाव केला. त्यांच्याच तंबूत बेलाच्या लोकांनी मुक्काम केला. तेथे राहून त्यांनी गिलादच्या पूर्वेकडील सर्व प्रदेश पालथा घातला.

गादचे वंशज

¹¹रजबेनी लोकांच्या शेजारीच गाद घराण्यातील लोकांची वस्ती होती. बाशान प्रांतात सलका नगरापर्यंत गाद घराण्यातील लोक राहत होते. ¹²योएल हा बाशान मधला पहिला नायक. शाफाम दुसरा. मग यानयने त्याची जागा घेतली. ¹³मीखाएल, मशुल्लाम, शबा, योरय, याकान, जीया आणि एबर हे त्यांच्या घराण्यातील सात भाऊ. ¹⁴हे अबीहर्डलचे वंशज. अबीहर्डल हुरीचा मुलगा. हुरी यारोहाचा मुलगा आणि यारोहा गिलादचा. गिलाद मीखाएलचा. मीखाएल यशीशायाचा मुलगा. यशीशाया यहुदाचा मुलगा. यहुदा बूजाचा मुलगा. ¹⁵अही हा अब्दीएलचा मुलगा. अब्दीएल गूनीचा मुलगा. अही हा त्या घराण्याचा प्रमुख.

¹⁶गाद घराण्यातील लोक गिलाद प्रांतात राहत होते. बाशान, बाशानच्या आसपासची खेडी, शारोनच्या आसपासची शिवारे एवढ्या भागात थेट सीमेपर्यंत राहत होते.

¹⁷योथाम आणि यराबाम यांच्या काळात या लोकांच्या नावांच्या नोंदी गाद वंशावळीमध्ये केल्या गेलेल्या आहेत. योथाम यहुदाचा आणि यराबाम इझ्राएलचा राजा होता.

युध्दनिपुण सैनिक

¹⁸मनश्शेच्या वंशातील अर्धे लोक आणि रजबेनी व गादी लोकांमधून 44,760 शूर सैनिक युध्दाला सज्ज असे होते. लढाईमध्ये ते प्रवीण होते. बाली, तलवारी ते बाळगून होते. एवढेच नव्हे तर धनुष्य-बाण चालवणेही त्यांना अवगत होते. ¹⁹हगरी, यतर, नाफीश, नोदाब या लोकांशी त्यांनी लढाया केल्या. ²⁰मनश्शे, रजबेन आणि गाद वंशातील लोक लढाईच्या वेळी देवाची प्रार्थना करीत. देवावर भरवंसा असल्यामुळे ते मदतीची याचना करीत. देव त्यांना साहाय्य करी. त्यामुळे त्यांना हग्री लोकांचा पराभव करता आला. या लोकांबरोबरच्या इतर लोकांचाही त्यांनी पाडाव केला. ²¹50,000 उंट, 2,50,000 शेळ्यांमध्या, 2,000 गाढवे आणि 1,00,000 माणसे एवढे त्यांनी हग्री लोकांकडून बळकावले. ²²बरेच हग्री लोक

मारले गेले कारण देवाने रजुबेनींना लढाई जिंकायला मदत केली. यानंतर मनश्शे, रजुबेन आणि गाद लोक हप्ती लोकांच्या भूप्रदेशात राहू लागले. बाबिलोन लोकांनी इम्राएलांवर विजय मिळवून त्यांना कैद करून नेईपर्यंत हे लोक तिथेच राहिले.

²³बाशानपासून बाल-हर्मोन, सनीर आणि हर्मोन डोंगर येथपर्यंत मनश्शेच्या अर्ध्या वंशातील लोकांनी वस्ती केली. तेथे त्यांची संख्या बरीच वाढली.

²⁴मनश्शेच्या अर्ध्या [वंशातील घराण्याचे] प्रमुख पुढीलप्रमाणे: एफेर, इशी, अलीएल, अज्रीएल, यिर्मया, होदव्या, यहदीएल, हे सर्व शूर, वीर आणि नामांकित होते. आपापल्या घराण्यांचे ते प्रमुख होते. ²⁵पण आपल्या पूर्वजांनी ज्याची उपासना केली त्या देवाशी त्यांनी गैरवर्तन केले. देवाने ज्यांना नेस्तनाबूत केले होते त्या लोकांच्याच खोऱ्या देवतांची त्यांनी उपासना केली.

²⁶इम्राएलाच्या देवाने अशूरचा राजा पूल याच्या मनात लढाईवर जाण्याची इच्छा जागवली. पूल म्हणजेच तिल्गाथ-पिलनेसर. त्याने मनश्शे, रजुबेन आणि गाद घराण्यातील लोकांशी लढाई केली. त्यांना त्याने ते होते तिथून हुसकावून लावले आणि कैदी केले. पूलने मग त्यांना हलह, हाबोर, हारा आणि गोजान नदीजवळ आणले. तेव्हा पासून आजतागायत इम्राएलाच्या त्या घराण्यांतील लोक तेथे राहत आहेत.

लेवीचे वंशज

6 गर्षीन, कहाथ आणि मरारी हे लेवीचे मुलगे. ²अग्राम, इसहार, हेब्रोन आणि उज्जियेल हे कहाथचे मुलगे.

³अहरोन, मोशे, मिर्याम हे अग्रामचे मुलगे. नादाब, अबीहू, एलाजार व इथामार हे अहरोनचे मुलगे.

⁴एलाजारचा मुलगा फिनहास, फिनहासचा अबीशूवा.

⁵अबीशूवाचा मुलगा बुक्की. बुक्कीचा मुलगा उज्जी. ⁶उज्जीने जरह्या याला जन्म दिला आणि जरहयाने मरायोथला.

⁷मरायोथ हा अमन्या याचा बाप. आणि अमन्या अहीतूबचा.

⁸अहीतूबचा मुलगा सादोक. सादोकचा मुलगा अहीमास.

⁹अहीमासचा मुलगा अजन्या. अजन्याचा मुलगा योहानन.

¹⁰योहाननचा, मुलगा अजन्या (शलमोनाने यरूशलेममध्ये मंदिर बांधले तेव्हा हा अजन्याच याजक होता.) ¹¹अजन्या याने अमन्या याला जन्म दिला. अमन्याने अहीतूबला.

¹²अहीतूबचा मुलगा सादोक. सादोकचा मुलगा शल्लूम.

¹³शल्लूमचा मुलगा हिलकीया. हिलकीयाचा मुलगा अजन्या. ¹⁴अजन्या म्हणजे सराय्याचे वडील. सराय्याने यहोसादाकला जन्म दिला.

¹⁵यहूदा आणि यरूशलेम यांचा परमेश्वराने पाडाव केला तेव्हा यहोसादाकला परागंदा व्हावे लागले. या लोकांना युद्धकैदी म्हणून दुसऱ्या देशात जावे लागले. परमेश्वराने हे सर्व नबुखदनेस्सरच्या हातून घडवले.

लेवीचे इतर वंशज

¹⁶गर्षीन, कहाथ आणि मरारी हे लेवीचे मुलगे.

¹⁷लिब्नी आणि शिमी हे गर्षीनचे मुलगे.

¹⁸अग्राम, इसहार, हेब्रोन, उज्जियेल हे कहाथचे मुलगे.

¹⁹महली आणि मूशी हे मरारीचे मुलगे.

लेवी कुळातील घराण्यांची ही नावे. वडलांच्या घराण्यांप्रमाणे त्यांची वंशावळ दिलेली आहे.

²⁰गर्षीनचे वंशज असे: गर्षीनचा मुलगा लिब्नी. लिब्नीचा मुलगा यहथ. यहथचा मुलगा जिम्मा. ²¹जिम्माचा मुलगा यवाह. यवाहचा इदो. इदोचा मुलगा जेरह. जेरहचा यात्राय.

²²कहाथचे वंशज असे: कहाथचा मुलगा अम्मीनादाब. अम्मीनादाबचा कोरह. कोरहचा मुलगा अस्सीर.

²³अस्सीरचा मुलगा एलकाना आणि एलकानाचा मुलगा एव्यासाफ. एव्यासाफचा मुलगा अस्सीर. ²⁴अस्सीरचा मुलगा तहथ. तहथचा मुलगा उरीएल. उरीएलचा उज्जिया. उज्जियाचा शौल.

²⁵अमासय आणि अहीमोथ हे एलकानाचे मुलगे.

²⁶एलकानाचा मुलगा सोफय. सोफयचा मुलगा नहथ.

²⁷नहथचा मुलगा अलीयाब. अलीयाबचा यरोहाम.

यरोहामचा एलकाना. एलकानाचा मुलगा शमुवेल.

²⁸थोरला योएल आणि त्याच्या पाठीवरचा अबीया हे शमुवेलचे मुलगे.

²⁹मरारीचे मुलगे यांप्रमाणे: मरारीचा मुलगा महली. महलीचा लिब्नी. लिब्नीचा मुलगा शिमी. शिमीचा उज्जा.

³⁰उज्जाचा मुलगा शिमा शिमाचा हग्गीया आणि त्याचा असाया.

मंदिरातील गायक

³¹कराराचा कोश तंबूत ठेवल्यावर दावीदाने परमेश्वराच्या घरात गायनासाठी काही जणांची नेमणूक केली. ³²पवित्र निवास मंडपात हे लोक गायनसेवा करीत.

यरूशलेममध्ये शलमोनाने परमेश्वराचे मंदिर उभारले तोपर्यंत त्यांनी ही सेवा केली. आपल्या कामाच्या नियमानुसार ते वागत.

³³गायनसेवा करणाऱ्यांची नावे अशी:

कहाथ घराण्यातील वंशज: हेमान हा गर्वाई. हा योएलचा मुलगा. योएल शमुवेलचा मुलगा. ³⁴समुवेल एलकानाचा मुलगा. एलकाना यरोहामचा मुलगा. यरोहाम अलीएलचा मुलगा. अलीएल तोहाचा मुलगा. ³⁵तोहा सूफचा मुलगा.

सूफ एलकानाचा मुलगा. एलकाना महथचा मुलगा. महथ अमासयचा मुलगा. ³⁶अमासय एलकानाचा मुलगा.

एलकाना योएलचा मुलगा. योएल अजन्याचा मुलगा. अजन्या सफन्याचा मुलगा. ³⁷सफन्या तहथचा मुलगा.

तहथ अस्सीरचा मुलगा. अस्सीर एव्यासाफचा मुलगा. एव्यासाफ कोरहचा मुलगा. ³⁸कोरह इसहारचा मुलगा.

इसहार कहाथचा मुलगा. कहाथ लेवीचा आणि लेवी इम्राएलाचा मुलगा.

³⁹आसाफ हेमानचा नातलग होता. हेमानच्या उजवीकडे आसाफ उभा राहून सेवा करीत असे. आसाफ हा बरेख्या याचा मुलगा. बरेख्या शिमाचा मुलगा. ⁴⁰शिमा मिखाएलचा मुलगा. मिखाएल बासेया याचा मुलगा. बासेया मल्कीया याचा मुलगा. ⁴¹मल्कीया एथनीचा मुलगा. एथनी जेरहचा मुलगा. जेरह हा अदाया याचा मुलगा. ⁴²अदाया एतानाचा मुलगा. एताना हा जिम्मा याचा मुलगा. जिम्मा शिमीचा मुलगा. ⁴³शिमी यहथ याचा मुलगा. यहथ हा गर्षीम याचा मुलगा. गर्षीम लेवीचा मुलगा.

⁴⁴मरारीचे वंशज हेमान आणि आसाफ यांचे नातलग होते. गाताना त्यांचा गट हेमानच्या डावीकडे उभा राहत असे. एतान हा किशीचा मुलगा. किशी अब्दीचा मुलगा. अब्दी मल्लूखचा मुलगा. ⁴⁵मल्लूख हशब्द्याचा मुलगा. हशब्द्या अमस्याचा मुलगा. अमस्या हा हिल्कीया याचा मुलगा. ⁴⁶हिल्कीया अमसीचा मुलगा. अमसी बानीचा मुलगा. बानी शेमेर मुलगा. ⁴⁷शेमेर महलीचा मुलगा. महली मूशीचा मुलगा. मूशी मरारीचा मुलगा. मरारी हा लेवीचा मुलगा.

⁴⁸हेमान आणि आसाफ यांचे नातलग हे लेवी घराण्यातील होते. मंदिराच्या पवित्र निवासमंडपात काम करायला लेवींची निवड झाली होती. पवित्र निवासमंडप म्हणजे देवाचे घरच. ⁴⁹होम करायच्या आणि धूप जाळायच्या वेदींवर धूप जाळायची परवानगी मात्र फक्त अहरोनच्या वंशजातील लोकांनाच होती. अहरोनचे हे वंशज देवाच्या अत्यंत पवित्र गाभाऱ्यात नेमलेले सर्व काम करत. इझ्राएली लोकांना प्रायश्चित देऊन शुध्द करण्याचे समारंभही ते करत. मोशे याने सांगितलेले नियम आणि विधी ते पाळत. मोशे देवाचा सेवक होता.

अहरोनचे वंशज

⁵⁰अहरोनचे वंशज पुढीलप्रमाणे: अहरोनचा मुलगा एलाजार. एलाजारचा मुलगा फिनहास. फिनहासचा मुलगा अबीशूवा. ⁵¹अबीशूवाचा मुलगा बुक्की. बुक्कीचा मुलगा उज्जी. उज्जीचा मुलगा जरह्या. ⁵²जरह्याचा मुलगा मरायोथ. मरायोथचा मुलगा अमन्या. अमन्याचा मुलगा अहीतूब. ⁵³अहीतूबचा मुलगा सादोक आणि सादोकचा मुलगा अहीमास.

लेवी कुटुंबांची घरे

⁵⁴अहरोनचे वंशज राहत त्या ठिकाणांची माहिती अशी. त्यांना दिलेल्या जमिनीवर त्यांनी त्यांच्या वस्त्या उभारल्या. कहथ कुटुंबांना त्या जमिनीतील पहिला वाटा मिळाला. ⁵⁵हेब्रोन नगर आणि त्याच्या आसपासचे शिवार त्यांना मिळाले. ⁵⁶त्यापुढची जागा आणि हेब्रोन नगराजवळची खेडी यफूननेचा मुलगा कालेब याला मिळाली. ⁵⁷अहरोनच्या वंशजांना हेब्रोन हे नगर मिळाले. हेब्रोन हे आश्रयनगर होते. याखेरीज त्यांना लिब्ना, यतीर, एष्ट्योवा,

⁵⁸हीलेन, दबीर, ⁵⁹आशान, युता, आणि वेथ-शोमेश ही नगरे त्यांच्या आसपासच्या शिवारांसकट मिळाली. ⁶⁰बन्यामीनच्या वंशातील लोकांना गिबा, अल्लेमेथ, अनाथोथ ही नगरे त्यांच्या आसपासच्या शिवारांसकट मिळाली.

कहथच्या वंशजांना तेरा नगरे मिळाली.

⁶¹कहथच्या उरलेल्या काही वंशजांना मनशशेच्या अर्ध्या वंशांतून दहा नगरे मिळाली.

⁶²गर्षीमच्या वंशजातील कुळ्यांना तेरा नगरे मिळाली. ही त्यांना इस्साखार, आशेर, नफताली आणि बाशान मधील काही मनशशे या वंशांच्या घराण्यांकडून मिळाली.

⁶³मरारीच्या वंशजातील कुळ्यांना बारा नगरे मिळाली. रऊबेनी, गाद आणि जबुलून यांच्या घराण्यांतून, चिट्ट्या टाकून त्यांना ती मिळाली.

⁶⁴ही नगरे व भोवतालची जमीन इझ्राएल लोकांनी मग लेवींना दिली. ⁶⁵यहूदा, शिमोन आणि बन्यामीन यांच्या घराण्यातून, चिट्ट्या टाकून, लेवी वंशजांना ती ती नगरे देण्यात आली. ⁶⁶एफ्राईमच्या वंशजांनी काही नगरे कहाथच्या वंशजांना दिली. ती ही चिट्ट्या टाकून ठरवण्यात आली. ⁶⁷त्यांना शखेम नगर मिळाले. शखेम हे आश्रयनगर होय. गेजेर, ⁶⁸यकमाम, वेथ-होरोन, ⁶⁹अयालोन आणि गथ-रिम्मोन हीही नगरे आसपासच्या जमिनीसकट त्यांना मिळाली. एफ्राईमच्या डोंगराळ भागातील ही गावे होत. ⁷⁰मनशशेच्या अर्ध्या वंशातून इझ्राएलानी आनेर आणि बिलाम ही गावे शिवारांसकट कहाथच्या वंशाच्या लोकांना दिली.

इतर लेवी कुटुंबांना मिळालेली घरे

⁷¹गर्षीमच्या वंशजांना बाशानमधील गोलान आणि अष्टारोथ हे त्यांच्या भोवतालच्या शिवारासकट, मनशशेच्या अर्ध्या वंशाकडून मिळाले.

⁷²⁻⁷³त्याखेरीज गर्षीमच्या वंशजांना केदेश, दाबरथ, रामोथ, आनेम ही नगरे भोवतालच्या शिवारासकट इस्साखारच्या वंशजांकडून मिळाली.

⁷⁴⁻⁷⁵माशाल, अब्दोन, हूकोक, रहोब ही नगरे, शिवारासकट, आशेर घराण्याकडून गर्षीम कुटुंबांना मिळाली. ⁷⁶गालीलमधले केदेश, हम्मोन, किर्याथाईम ही शिवारासकट नगरे नफतालीच्या वंशातून गर्षीम वंशाला मिळाली.

⁷⁷आता उरलेले लेवी म्हणजे मरारी लोक त्यांना योकनीम, कर्ता, रिम्मोनो आणि ताबोर ही नगरे जबुलूनच्या घराण्याकडून मिळाली. नगराभोवतीची जमिनही अर्थातच मिळाली.

⁷⁸⁻⁷⁹या खेरीज मरारींना वाळवंटातील बेसेर, याजा, कदेमोथ, मेकाथ ही नगरे भोवतालच्या शिवारांसकट, रऊबेनी लोकांकडून मिळाली. हे रऊबेनी यार्देन नदीच्या पूर्वेला, यरीहोजवळ, राहत असत. ⁸⁰⁻⁸¹मरारी कुटुंबांना

गाद वंशाकडून गिलादमधील रामोथ, महनाइम, हेशबोन, याजेर ही नगरे देखील आसपासच्या शिवारासकट मिळाली.

इस्साखारचे वंशज

7 इस्साखारला चार मुलगे होते. त्यांची नावे अशी: तोला, पुवा, याशूब आणि शम्मोन.

²उज्जी, रकाया, यरीएल, यहमय, इक्साम आणि शमुवेल हे तोलाचे मुलगे. ते सर्व आपापल्या घराण्यातली प्रमुख होते. ते आणि त्यांचे वंशज हे शूर लढवय्ये होते. त्यांची संख्या वाढून दावीदाच्या कारकिर्दीपर्यंत 22,600 इतकी झाली.

³इज्रह्या हा उज्जीचा मुलगा. मिखाएल, ओबद्या, योएल आणि इशथीया हे इज्रह्याचे मुलगे. हे ही आपापल्या घराण्यांचे प्रमुख पुरुष होते. ⁴त्यांच्या घराण्यात 36,000 सैनिक युध्दाला तयार होते असे त्यांच्या वंशावळीच्या नोंदीवरून दिसते. बायका आणि मुले पुष्कळ असल्यामुळे यांचे घराणे मोठे होते.

⁵इस्साखारच्या सर्व घराण्यांमध्ये मिळून 87,000 लढवय्ये होते असे वंशावळीच्या नोंदींवरून दिसते.

बन्यामीनचे वंशज

⁶बन्यामीनला तीन मुलगे: बेला, बेकर आणि यदीएल.

⁷बेलाला पाच मुलगे होते: एस्बोन, उज्जी, उज्जियेल, यरीमोथ आणि ईरी हे ते पाच होत. ते आपापल्या घराण्यांचे प्रमुख होते. त्यांच्यात 22,034 सैनिक होते असे घराण्याच्या नोंदींवरून दिसते.

⁸जमीरा, योवाश, अलियेजर, एल्योवेनय, अग्नी, यरेमोथ, अबीया, अनाथोथ व अलेमेथ हे बेकेर चे मुलगे.

⁹आपापल्या घराण्यांचे प्रमुख कोण ते त्यांच्या वंशावळीच्या नोंदींवरून कळते. त्यांच्याकडे 20,200 सैनिक होते, हे ही त्यावरून कळते.

¹⁰यदीएलचा मुलगा बिल्हान. बिल्हानची मुले, यकश, बन्यामीन, एहूद, कनाना, जेथान, तार्शाश व अहीशाहर.

¹¹यदीएलचे मुलगे हे त्यांच्या घराण्याचे प्रमुख होते. त्यांच्याकडे 17,200 सैनिक युध्दाला तयार होते. ¹²शुप्पीम आणि हुप्पीम हे ईरचे वंशज आणि अहेरचा मुलगा हुशीम.

नफ्तालीचे वंशज

¹³यहसिएल, गूनी, येसर आणि शल्लूम हे नफ्तालीचे मुलगे.

हे सर्व बिल्हेचे वंशज.

मनश्शेचे वंशज

¹⁴मनश्शेचे वंशज खालील प्रमाणे :

मनश्शे आणि त्याची अरामी दासी यांना अग्नीएल नावाचा मुलगा होता. माखीर हाही आणखी एक मुलगा होता. माखीर म्हणजे गिलादचा बाप. ¹⁵हुप्पीम आणि शुप्पीम या

लोकांपैकी एका बाईशी माखीरने लग्न केले. तिचे नाव माका. माखीरच्या बहिणीचे ही नाव माका होते. या माकाचे दुसरे नाव सलाफहाद होते. हिला फक्त मुलीच झाल्या.

¹⁶माखीरची बायको माका हिला मुलगा झाला. तिने त्याचे नाव पेरेस ठेवले. त्याच्या (माखीरच्या) भावाचे नाव शोरेस. शोरेसचे मुलगे कलाम आणि रेकेम.

¹⁷कलामचा मुलगा बदान.

हे झाले गिलादचे वंशज. गिलाद हा माखीरचा मुलगा. माखीर मनश्शेचा मुलगा. ¹⁸माखीरची बहीण हम्मोलेखेथ हिला इशाहोद, अबीयेजेर आणि महला हे मुलगे झाले. ¹⁹अह्यान, शेखेम, लिखी आणि अनीयाम हे शमीदचे मुलगे.

एफ्राईमचे वंशज

²⁰एफ्राईमची वंशावळ पुढीलप्रमाणे. एफ्राईमचा मुलगा शुथेलह. शुथेलहचा मुलगा बेरेद. बेरेदचा मुलगा तहथ. तहथचा एलादा. ²¹एलादाचा मुलगा तहथ. तहथचा मुलगा जाबाद. जाबादचा मुलगा शुथेलह.

गथ नगरात वाढलेल्या काही लोकांनी एजेर एलद यांना ठार मारले. कारण ते दोघे गथच्या लोकांची गुरे मेंदरे चोरून नेत होते. ²²एजेर आणि एलद हे एफ्राईमचे मुलगे होते. एजेर आणि एलद यांच्या निधनाचा शोक त्याने बरेच दिवस केला. त्याच्या बांधवांनी त्याचे सांतवन केले. ²³मग एफ्राईमचा बायकोशी संबंध येऊन त्याची बायको गर्भवती राहिली आणि तिने एका मुलाला जन्म दिला. एफ्राईमने या मुलाचे नाव बरीया ठेवले. घरात आधी वार्ईट घडून गेल्यामुळे त्याने हे नाव ठेवले. ²⁴एफ्राईमच्या मुलीचे नाव शोरा. हिने खालचे आणि वरचे बेथ-होरोन आणि खालचे आणि वरचे उज्जनशोरा ही बांधली.

²⁵रेफह हा एफ्राईमचा मुलगा. रेफहचा मुलगा रेशेफ. त्याचा मुलगा तेलह. तेलहचा मुलगा तहन. ²⁶तहनचा मुलगा लादान. लादानचा मुलगा आम्मीहूद. आम्मीहूदचा अलीशामा. ²⁷त्याचा मुलगा नून आणि नूनचा मुलगा यहोशवा.

²⁸एफ्राईमच्या वंशजांची वतने आणि गावे पुढीलप्रमाणे त्या त्या ठिकाणी ते राहत होते: बेथेल व त्याच्या जवळपासची गावे, पूर्वला नारान; पर्मिला गेजेर आणि आसपासची खेडी, शखेम आणि त्याच्या आसपासची खेडी असीध थेट अय्या व त्या भोवतालच्या प्रदेशापर्यंत. ²⁹मनश्शेच्या सीमेलाला लागून असलेली बेथ-शान, तानख, मगिदो, दोर ही नगरे व त्यांच्या भोवतालचा प्रदेश एवढ्या भागात इझ्राएलचा मुलगा योसेफ याचे वंशज राहत होते.

आशेरचे वंशज

³⁰इझ्रा, इशवी, इशवी, बरीया हे आशेरचे मुलगे. त्यांची बहीण सेराह. ³¹हेबेर, मालकीएल, हे बरीयाचे मुलगे. मालकीएलचा मुलगा बिर्जावित्थ.

³²यफलेट, शोमर, होथाम हे मुलगे आणि शूवा ही बहीण यांच्या हेबेर हा बाप होता.

³³यासख, बिहमाल, अश्वथ हे यफलेटचे मुलगे.

³⁴अही, राहागा, यहबा व अराम हे शोमेरचे मुलगे.

³⁵शोमेरचा भाऊ हेलेम. त्याचे मुलगे सोफह, इम्ना, शेलेश आणि आमाल.

³⁶सोफहचे मुलगे सूहा, हर्नेफेर, शूवाल, बेरी व इम्ना,

³⁷बेसेर, होद, शम्मा, शिलशा, इश्रान, बैरा.

³⁸यफुन्ने पिस्पा, अरा हे येथेरचे मुलगे.

³⁹आरह, हन्निएल व रिस्सा हे उल्लाचे मुलगे.

⁴⁰हे सर्व आशेरचे वंशज. ते आपापल्या घराण्यांचे प्रमुख होते. ते गुणसंपन्न शूर योद्धे होते. त्यांच्या वंशावळीच्या नोंदीप्रमाणे 26,000 लढव्ये पुरुष त्यांच्यात होते.

राजा शौलच्या घराण्याचा इतिहास

8 बेला हा बन्यामीनचा ज्येष्ठ पुत्र. आशबेल हा दुसरा आणि अहरह हा तिसरा. ²चौथा नोहा व पाचवा राफा.

³⁻⁵अद्वार, गेरा, अबीहूद, अबीशूवा, नामान, अहोह, गेरा, शफूफान आणि हुराम हे बेलाचे मुलगे.

⁶⁻⁷एहूदचे वंशज खालील प्रमाणे: नामान, अहीया आणि गेरा. हे गेबातील घराण्यांचे प्रमुख होते. त्यांना आपापली गावे सोडायला लावून सक्तीने मानाहथ येथे नेण्यात आले. गेराने त्यांना कैद केले. गेराने उज्जा आणि अहीहूद यांना जन्म दिला.

⁸शहरयिमाने मवाबात आपल्या बायका हुशीम आणि बारा यांना घटस्फोट दिला. यानंतर त्याला दुसऱ्या एका बायकोपासून मुले झाली. ⁹⁻¹⁰ही त्याची बायको होदेश हिच्यापासून त्याला योबाब, सिब्बा, मेशा, मल्काम, यऊस, शख्या, मिर्मा हे मुलगे झाले. ते आपल्या वडलांच्या घराण्यांचे प्रमुख होते. ¹¹हुशीम पासून शहरयिमाला अबीटूब आणि एल्याल हे मुलगे झाले.

¹²⁻¹³एबर, मिशाम, शमेद, बरीया आणि शमा हे एल्पाचे मुलगे. शमेदने ओनो आणि लोद व त्या आसपासची गावे वसवली. बरीया आणि शमा हे अयालोनमधील घराण्यांचे प्रमुख होते. त्यांनी गथ येथील रहिवाश्यांना हुसकावून लावले.

¹⁴अह्वो, शाशक, यरेमोथ, ¹⁵जबद्या, अरद, एदर, ¹⁶मीखाएल, इशपा, योहा हे बरीयाचे मुलगे. ¹⁷जबद्या, मशुल्लाम, हिज्की, हेबेर, ¹⁸इशमरय, इज्लीया, योबाब हे एल्यालचे मुलगे.

¹⁹याकीम, जिखरी, जब्दी, ²⁰एलीएनय, सिलथय, अलीएल, ²¹अदाया, बराया, शिम्राथ हे शिमीचे मुलगे.

²²इशपान, एबर, अलीएल, ²³अब्दोन, जिख्री, हानान, ²⁴हन्नया, एलाम, अनथोथीया, ²⁵इफदया, पनुएल हे शाशकचे मुलगे होत.

²⁶शमशरय, शहन्या, अथल्या, ²⁷यारेश्या, एलीया, जिख्री हे यरोहामचे मुलगे.

²⁸हे सर्व आपापल्या घराण्यांचे प्रमुख होते. तशी त्यांची वंशावळीमध्ये नोंद आहे. ते यरुशलेम येथे राहत होते.

²⁹गिबोनचा बाप यइएल. तो गिबोनमध्ये राहत होता. त्याची बायको माका. ³⁰त्याचा ज्येष्ठ पुत्र अब्दोन. सूर, कीश, बाल, नादाब, ³¹गदोर, अह्वो, जेखर आणि मिकलोथ ही इतर मुले. ³²शिमा हा मिकलोथचा मुलगा. आपल्या यरुशलेममधील बांधवांच्या जवळच हे सर्व राहत होते.

³³कीशचा बाप नेर. कीश शौलचा बाप. आणि शौल योनाथान, मलकीशुवा, अबीनादाब, एशबाल यांचा.

³⁴योनाथानचा मुलगा मरीब्बाल. मरीब्बाल मीखाचा बाप.

³⁵पीथोन, मेलेख, तरेया आणि आहाज हे मीखाचे मुलगे.

³⁶यहोअदाचे वडील आहाज. यहोअदा आलेमेथ, अजमाबेथ व जिम्री यांचा बाप होता. जिम्री हा मोसाचा बाप होता. ³⁷बिनाचा पिता मोसा. बिनाचा मुलगा राफन. राफाचा एलसा. एलसाचा आसेल.

³⁸आसेलला सहा मुलगे होते. ते म्हणजे अज्रीकाम, बोखरू, इश्माएल, शाच्या, ओबद्या, हान.

³⁹आसेलचा भाऊ एशेक. त्याचे मुलगे: ज्येष्ठ मुलगा ऊलाम, दुसरा यऊष आणि तिसरा अलिफलेत. ⁴⁰ऊलामचे मुलगे शूर आणि उत्तम धनुर्धर होते. त्यांची वंशवेळ चांगली विस्तारली. मुले, नातवंडे मिळून 150 जण होते.

हे सर्व बन्यामीनचे वंशज.

9 इझ्राएलच्या सर्व लोकांची नोंद वंशावळीमध्ये केलेली आहे. इझ्राएलच्या राजाचा इतिहास या पुस्तकात ती ग्रंथित केलेली आहे.

यरुशलेममधील लोक

देवाशी एकनिष्ठ न राहिल्याने यहूदाच्या लोकांना बाबेल येथे कैद करून नेण्यात आले. ²त्यापैकी जे सगळ्यात आधी आपल्या गावात येऊन राहिले ते म्हणजे इझ्राएल लोक याजक, लेवी आणि मंदिरातील कामकरी वर्ग.

³यरुशलेममध्ये राहणाऱ्या यहूदा, बन्यामीन, एफ्राईम आणि मनश्शे घराण्यातील लोक पुढीलप्रमाणे:

⁴ऊथय हा अम्मीहूदचा मुलगा. अम्मीहूद हा अम्रीचा मुलगा. अम्री इम्रीचा मुलगा. इम्री बानीचा मुलगा. बानी पेरैसच्या वंशजांपैकी. पेरैस हा यहूदाचा मुलगा.

⁵यरुशलेममध्ये राहणारे शिलोनी लोक असे: ज्येष्ठ पुत्र असाया आणि त्याचे मुलगे.

⁶यरुशलेममधील जेरह चे वंशज म्हणजे यऊबेल आणि त्याचे एकंदर 690 भाऊबंध.

⁷यरुशलेममधील बन्यामीन घराण्यातील लोक पुढीलप्रमाणे: सल्लू हा मशुल्लामचा मुलगा. मशुल्लाम होदव्याचा मुलगा. होदवा हस्सनुवाचा मुलगा. ⁸इबनया हा यरहोरामचा मुलगा. एला उज्जीचा मुलगा. उज्जी मिख्रीचा

मुलगा. मशुल्लाम शफाट्याचा मुलगा. शफाट्या रगुवेलचा मुलगा रगुवेल इबनीया याचा मुलगा. ⁹बन्यामीनच्या वंशावळीवरून असे दिसते की यरुशलेममध्ये हे एकंदर 256 होते. हे सर्व आपापल्या घराण्यांचे प्रमुख होते.

¹⁰यरुशलेममधील याजक पुढीलप्रमाणे: यदया, यहोयारीब, याखीन, ¹¹अजच्या. अजच्या हा हिल्कीयाचा मुलगा. हिल्कीया मशुल्लामचा मुलगा. मशुल्लाम सादोकचा. सादोक मरायोथचा आणि मरायोथ अहीटूबचा मुलगा. अहीटूब हा देवाच्या मंदिरावरील प्रमुख अधिकारी होता. ¹²यहोरामचा मुलगा अदाया होता. यहोराम हा पशहूरचा मुलगा. पशहूर मल्कीयाचा, आणि अदीएलचा मुलगा मसय. अदीएल यहजेराचा मुलगा, यहजेरा मशुल्लामचा मुलगा, मशुल्लेम मशिल्ले मीथचा, मशिल्ले मीथ इम्मैराचा मुलगा.

¹³असे एकंदर 1,760 याजक होते. ते आपापल्या घराण्यांचे मुख्य होते. देवाच्या मंदिरातील सेवेच्या कामाची जबाबदारी त्यांच्यावर होती.

¹⁴यरुशलेममधील लेवी घराण्यातले लोक याप्रमाणे: हश्शूबचा मुलगा शमाया. हश्शूब अज्रीकामचा मुलगा. अज्रीकाम हशब्बाचा मुलगा. हशब्बा हा मरारीच्या वंशातला. ¹⁵याखेरीज बकूबकर, हेरेश, गालाल आणि मतन्या हे ही यरुशलेममध्ये राहत होते. मतन्या मीखाचा मुलगा. मीखा जिख्रीचा मुलगा. जिख्री आसाफचा मुलगा. ¹⁶ओबद्या शमाया याचा मुलगा. शमाया गालालचा मुलगा. गालाल यदूथूनचा मुलगा. याखेरीज आसा याचा मुलगा बरेख्या हाही तेथे राहत होता. आसा एल्कानाचा मुलगा. एल्काना हा नयेफाथी लोकांच्या जवळच्या छोट्या गावांमध्ये राहत होता.

¹⁷यरुशलेममधील द्वाररक्षक पुढीलप्रमाणे: शल्लूम, अक्बूब, टल्मोन, अहीमान आणि त्यांचे नातलग. शल्लूम हा त्यांच्यावरचा मुख्य. ¹⁸हे लोक आता राजाच्या पूर्वेकडच्या प्रवेशद्वारापाशी उभे असतात. हे लेवीच्या वंशातले होते. ¹⁹शल्लूम हा कोरे याचा मुलगा. कोरे हा एब्बासाफचा मुलगा. एब्बासाफ कोरहचा मुलगा. शल्लूम आणि त्याचे भाऊबंद हे द्वारपाल होते. ते कोरहच्या वंशातले होते. पवित्र निवासमंडपाच्या द्वाररक्षणाचे काम त्यांच्याकडे होते. आपल्या पूर्वजांप्रमाणेच ते हे काम पार पाडत होते. त्यांच्या पूर्वजांकडेही हीच जबाबदारी होती.

²⁰पूर्वी फिनहास द्वारपालाचा प्रमुख होता. फिनहास हा एलाजारचा मुलगा. परमेश्वर फिनहासचा पाठीराखा होता.

²¹जखच्या पवित्र निवासमंडपाचा द्वारपाल होता.

²²पवित्र निवासमंडपाचे रक्षण करणारे असे एकंदर 292 निवडक द्वाररक्षक होते. आपापल्या गावांच्या वंशावळ्यांमध्ये त्यांची नावे लिहिलेली आहेत. त्यांचा विश्वासूपणा पाहून दावीद आणि शमुवेल संदेष्टा यांनी त्यांची नेमणूक केली होती ²³परमेश्वराच्या मंदिराच्या, पवित्र निवासमंडपाच्या प्रवेशद्वारांवर राखण करण्याची

जबाबदारी या द्वारपालांची आणि त्यांच्या वंशजांची होती. ²⁴पूर्व, पश्चिम, उत्तर, दक्षिण अशी चार दिशांना प्रवेशद्वारे होती. ²⁵आसपासच्या गावांमध्ये राहणारे द्वारपालांचे नातेवाईक वेळेवेळी त्यांच्या मदतीला येत. आले की सलग सात दिवस मदतीला राहत.

²⁶या सर्व द्वारपालांचे नायकत्व चार लेवी द्वारपालांकडे होते. देवाच्या मंदिरातील खोल्या आणि खजिना यांची जपणूक करण्याचे काम त्यांचे होते. ²⁷देवाच्या मंदिरावर पहारा करत ते रात्रभर जागे राहत. दररोज सकाळी मंदिराचे दरवाजे उघडण्याचे काम त्यांच्याकडे होते.

²⁸मंदिरात वापरायच्या पात्रांची देखभाल काही द्वारपाल करत. ती पात्रे बाहेर काढताना आणि पुन्हा आत ठेवताना ते ती मोजून ठेवत. ²⁹लाकडी सामान, विशेष उपकरणे यांच्यावर इतर काही द्वारपाल नेमलेले होते. पीठ, द्राक्षारस, तेल, धूप, सुवासिक द्रव्य यांच्यावरही ³⁰त्यांचीच देखरेख होती. हे सुवासिक द्रव्य सिध्द करण्याचे काम याजकांचे होते.

³¹अर्पणाच्या भाकरी भाजण्याच्या कामगिरीवर मतिथ्या नावाचा लेवी होता. मतिथ्या हा शल्लूमचा थोरला मुलगा. शल्लूम कोरा कुटुंबातील होता. ³²कोरा कुटुंबातील काही द्वार रक्षकांना शब्बाथच्या दिवशी मेजावर मांडायचा पाव तयार करण्याचे काम सोपवलेले होते.

³³लेवीपैकी जे घराण्यांचे प्रमुख आणि गायक होते ते मंदिरातील खोल्यांत राहत असत. मंदिरातील कामाची जबाबदारी रात्रंदिवस त्यांच्यावर असल्याने अमुकच असे काम त्यांच्यावर सोपवलेले नव्हते. ³⁴हे सर्व लेवी आपापल्या घराण्यांचे प्रमुख होते. तशी वंशावळ्यांमध्ये नोंद आहे. ते यरुशलेममध्ये राहत असत.

शौल राजाच्या घराण्याचा इतिहास

³⁵ईयेल म्हणजे गिबोनचे वडील. ईयेल गिबोन मध्येच राहत होता. त्याच्या बायकोचे नाव माका. ³⁶ईयेलच्या ज्येष्ठ मुलाचे नाव अब्दोन. सूर, कीश, बाल, नेर आणि नादाब त्याची आणखी मुले. ³⁷शिवाय गदोर, अद्दो, जखच्या आणि मिकलोथ ही त्याचीच मुले. ³⁸मिकलोथने शिमांमला जन्म दिला. ईयेलचे कुटुंब यरुशलेममध्ये आपल्या भाऊबंदाजवळच राहत होते.

³⁹नेर हे कीशाचे वडील. कीश शौलाचे वडील. योनातान, मलकी शुवा, अबीनादाब आणि एशबाल ही शौलची मुले.

⁴⁰मरीबबाल हा योनाथानचा मुलगा. मीखा हा मरीबबालाचा मुलगा.

⁴¹पीथोन, मेलेख आणि तरहेया हे मीखाचे मुलगे.

⁴²आहाजने यारा याला जन्म दिला. * आलेमेथ, अजमावेथ आणि जिप्र्रीयांना याराने जन्म दिला. जिप्र्रीने मोसा याला जन्म दिला. ⁴³मोसाचा मुलगा बिना. बिनाचा मुलगा

आहाजने ... दिला हिब्रूमध्ये असेच आहे.

रफाया. रफायाचा मुलगा एलसा आणि एलसाचा मुलगा आसेल.

⁴⁴आसेलला सहा मुलगे झाले. त्यांची नावे अशी: अज़ीकाम, बोखर, इश्माएल, शाच्या, ओबद्या आणि हानान. ही झाली आसेलची मुले.

शौल राजाचा मृत्यू

10 पलिष्ठी इझ्राएल लोकांशी लढले. इझ्राएल लोकांनी पळ काढला. गिलबोवा डोंगरात बरेच इझ्राएल लोक मारले गेले. ²पलिष्थ्यांनी शौल आणि त्याचे मुलगे यांचा पाठलाग चालूच ठेवला. त्यांना पकडले आणि ठार केले. योनाथान, अबीनादाब आणि मलकीशुवा या शौलच्या मुलांना पलिष्थ्यांनी मारले. ³शौलाच्या त्यांनी तीव्र मारा केला. धनुष्यबाणांनी वेध घेऊन त्याला सैन्याने जायबंदी केले.

⁴तेव्हा आपल्या शस्त्रवाहकाला शौल म्हणाला, “तुझी तलवार उपस आणि ती माझ्यावर चालव. नाहीतर हे उपरे येऊन माझी विटंबना करतील.”

पण शौलाच्या या शस्त्रवाहकाचा धीर झाला नाही. त्याने शौलाला मारण्यास नकार दिला. तेव्हा शौलाने स्वतःची तलवार स्वतःला मारण्यासाठी वापरली. तो स्वतः तलवारीच्या टोकावर पडला. ⁵शौल मरण पावलेला पाहून शस्त्रवाहकाने तलवार उपसून त्यावर पडला व स्वतःचा जीव घेतला. ⁶अशाप्रकारे शौल आणि त्याचे तीन मुलगे यांना मरण आले. शौलाच्या कुटुंबाला एकदमच मृत्यू आला.

⁷आपल्या सैन्याने पळ काढला आहे. तसेच शौल आणि त्याचे मुलगे मेले हे खोऱ्यात राहणाऱ्या इझ्राएल लोकांनी पाहिले तेव्हा त्यांनीही आपली घरेदारे सोडून पळ काढला. इझ्राएल लोकांनी सोडलेल्या त्या नगरामध्ये पलिष्ठी आले आणि तेथेच राहू लागले.

⁸दुसऱ्या दिवशी हे पलिष्ठी मृतांच्या अंगावरील मौल्यवान चीजवस्तू लुटायला आले. तेव्हा गिलबोवा डोंगरावर त्यांना शौल आणि त्याचे मुलगे यांचे मृतदेह सापडले. ⁹शौलाच्या देहावरील वस्तू त्यांनी घेतल्या. त्याचे मस्तक आणि चिलखत लांबवले. हे वर्तमान आपल्या दैवतांना आणि लोकांना कळवायला त्यांनी देशभर दूत रवाना केले.

¹⁰पलिष्थ्यांनी शौलाचे चिलखता आपल्या देवळात आणि शिर दागोनच्या देवळात टांगले.

¹¹पलिष्थ्यांच्या या कृत्याची वार्ता याबेश गिलाद नगरातील लोकांच्या कानावर गेली. ¹²तेव्हा त्यांच्यातील शूर माणसे शौल आणि त्याची मुले यांचे मृतदेह आणायला निघाली. ते मृतदेह त्यांनी याबेश गिलाद येथे आणले. तेथे एका मोठ्या वृक्षाखाली त्यांनी त्यांच्या अस्थी पुरल्या आणि सात दिवस उपवास केला.

¹³परमेश्वराशी प्रामाणिक नसल्याने शौलाला मरण आले. शौलाने परमेश्वराच्या आज्ञेचे उल्लंघन केले.

¹⁴शिवाय परमेश्वराला विचारण्याऐवजी भूतविद्या जाणणाऱ्या बाईकडे जाऊन त्याने सल्ला विचारला. म्हणून परमेश्वराने शौलाला मृत्युदंड दिला आणि इशायाचा मुलगा दावीद याला राज्य दिले.

दावीद इझ्राएलचा राजा होतो

11 सर्व इझ्राएल लोक हेब्रोन येथे दावीदाकडे जमले. ते त्याला म्हणाले, “आम्ही तुझे भाऊबंद आहोत. तुझ्याच रक्तामांसाचे आहोत. ²पूर्वी लढाईत तू आमचे नेतृत्व केले आहेस. शौल राजा असतानाही तू ते केले आहेस. परमेश्वर तुला म्हणाला, ‘दावीदा, तू माझ्या इझ्राएल लोकांचा मेंढपाळ होशील. माझ्या लोकांचे नेतृत्व करशील.’”

³इझ्राएल लोकांमधील सर्व वडीलधारी मंडळी दावीद राजाकडे हेब्रोन येथे आली. परमेश्वरासमोर दावीदाने त्यांच्याशी करार केला. तेव्हा त्या पुढाऱ्यांनी दावीदास अभिषेक केला. आता दावीद इझ्राएलचा राजा झाला. शमुवेल मार्फत परमेश्वराने असे होणार असे वचन दिले होते.

दावीद यरुशलेम घेतो

⁴सर्व इझ्राएल लोकांबरोबर दावीद यरुशलेम नगराकडे गेला. यरुशलेमला त्याकाळी यबूस असे म्हणत असत; आणि तेथे राहणाऱ्यांना यबूसी. ते नगरवासी ⁵दावीदाला म्हणाले, “तू आमच्या नगरात पाऊल टाकू शकणार नाहीस.” तरीही दावीदाने त्यांचा पाडाव केलाच. दावीदाने सियोनचा किल्ला घेतला. यालाच दावीदानगर हे नाव पडले.

⁶दावीद म्हणाला, “यबूसी लोकांवरील हल्ल्याचे जो नेतृत्व करील तो माझा सेनापती होईल.” यवाबने हे नेतृत्व केले. हा सुरुवेचा मुलगा. यवाब सेनापती झाला.

⁷दावीदाने किल्ल्यातच आपला मुक्काम केला म्हणून त्याला दावीद नगर नाव पडले. ⁸या किल्ल्याभोवती दावीदाने नगराची उभारणी केली. मिल्लो पासून नगराच्या तटबंदीपर्यंत त्याने ते बांधले. जेथे पडझड झाली होती तिथे दुरुस्ती केली. ⁹दावीदाच्या मोठेपणात भर पडत गेली. सर्वशक्तिमान परमेश्वर त्याच्या बाजूचा होता.

दावीदाची फौज

¹⁰दावीदाच्या, खास सैनिकांच्या पुढाऱ्यांची नावे या यादीत आहेत. दावीदाच्या राज्यात त्यांचेही बळ वाढले. त्यांनी आणि समस्त इझ्राएल लोकांनी दावीदाला पाठिंबा दिला आणि त्याला राजा केले. देवाने कबूल केल्याप्रमाणेच हे घडले

¹¹दावीदाकडील खास सैनिकांची नावे अशी : याशबाम हखमोनी. हा रथचालकांचा प्रमुख होता. याशबाम एकावेळी तीनशे जणांना आपल्या भाल्याने ठार करू शकत असे.

¹²त्यानंतर दोदय अहोही याचा मुलगा एलाजार. एलाजार तिघा पराक्रमीपैकी एक होता. ¹³पसदममीम येथे हा दावीदाबरोबर होता. पलिष्टे त्या ठिकाणी लढायला आले होते. तेथे शेतात जवाचे पीक उभे होते. इग्राएल लोक तेव्हा पळून गेले. ¹⁴पण तीन शूरवीर तिथेच पाय रोवून उभे राहिले आणि त्यांनी बचाव करायचा प्रयत्न केला. पलिष्ट्यांचा त्यांनी पराभव केला. परमेश्वराने इग्राएल लोकांना मोठा विजय मिळवून दिला.

¹⁵एकदा, दावीद अदुल्लामच्या गुहेत होता. पलिष्ट्यांचे सैन्य तिथून खाली रेफाईमच्या खोऱ्यात होते. त्यावेळी तीस वीरपैकी तिघेजण गुहेत असलेल्या दावीदाकडे जायला जमिनीवरून सरपटत रांगत निघाले. ¹⁶आणखी एकदा दावीद किल्ल्यांत असताना पलिष्ट्यांचे सैन्य बेथलहेममध्ये होते. ¹⁷तेव्हा आपल्या गावचे पाणी प्यावे असे दावीदाला फार वाटले. तो म्हणाला, “बेथलहेमच्या वेशीजवळ विहीर आहे तिच्यातले पाणी मला कोणी आणून दिले तर किती बरे होईल.” त्याला पाणी हवे होते असे नाही पण तरी तो हे म्हणाला.

¹⁸यावर त्या तिघांनी पलिष्ट्यांच्या छावणीतून मोठ्या हिकमतीने वाट काढली, बेथलहेमच्या वेशीजवळच्या विहिरीतील पाणी काढले आणि ते त्या तिघांनी दावीदाला आणून दिले. दावीदाने ते पाणी प्यायला नकार दिला. त्याने ते जमिनीवर ओतून परमेश्वराला अर्पण केले. ¹⁹दावीद म्हणाला, “देवा, हे पाणी मी कसे पिऊ? हे मी प्यायलो तर ते इथपर्यंत आणायला ज्यांनी आपला जीव धोक्यात घातला त्यांचे रक्तच प्यायल्यासारखे होईल.” त्याने ते पाणी न प्यायचे कारण हे होय. त्या तीन शूरांनी असे बरेच पराक्रम केले.

दावीदाकडील आणखी शूर वीर.

²⁰याबचा भाऊ अबीशय हा या तिघांचा प्रमुख होता. त्याने आपल्या भाल्याने तीनशे जणांचा प्रतिकार केला आणि त्यांना ठार केले. अबीशय त्या तिघांएवढाच प्रसिध्द होता. ²¹त्या तीन शूरांपेक्षा जास्त याने नाव कमावले. तो त्या तिघामधला नसला तरी त्यांचा नायक झाला.

²²यहोयादा हा एका बलाढ्य माणसाचा मुलगा होता. यहोयादाचा मुलगा बनाय. हा कबसेल येथला होता. बनायाने खूप पराक्रम केले. मवाबातील दोन अग्रगण्य माणसांना त्याने ठार केले. एकदा बर्फ पडत असताना गुहेत शिरून त्याने सिंहाचा वध केला. ²³मिसरच्या एका मजबूत सैनिकालाही त्याने मारले. हा सैनिक साडेसात फूट उंचीचा होता. त्याच्याजवळ चांगला लांब आणि भक्कम भाला होता. विणकराच्या मागावरील तुळईएवढा हा भाला होता. बनायाजवळ फक्त गदा होती. बनायाने त्या सैनिकाच्या हातून भाला हिसकावून घेतला आणि त्यानेच त्या मिसर सैनिकाला ठार केले. ²⁴यहोयादाचा मुलगा बनाया याने

असे बरेच पराक्रम केले. तीन शूरांप्रमाणेच त्याने नाव मिळवले. ²⁵तीस शूरांपेक्षा बनायाचा बोलबाला जास्त झाला. पण तो त्या तिघापैकी नव्हता. दावीदाने बनायाला आपल्या अंगरक्षकांचे प्रमुख म्हणून नेमले.

तीस पराक्रमी वीर

²⁶सैन्यातील शूर सैनिक (तीस वीर) पुढीलप्रमाणे: याबचा भाऊ असाएल, बेथलेहेमच्या दोदोचा मुलगा एलहानान, ²⁷हरोरी शम्मोथ, हेलस पलोनी, ²⁸तकोइच्या इक्के शचा मुलगा ईरा, अनाथोथचा अबियेजेर ²⁹शिब्वखाय हूशाथी, ईलाय अहोही, ³⁰महरय नतोफाथी, बाना नतोफाथी याचा मुलगा हेलेद, ³¹बन्यामीनांच्या संतानांमधला गिबोधकर रीबय याचा मुलगा इतय, बनाया पिराथोनी, ³²गाशाच्या झन्यांजवळचा हरय, अबीएल अर्बाथी, ³³अजमावेथ बहरूमी, अलीहबा शालबोनी, ³⁴हामेश गिजोनी याचे मुलगे, शागे हरारी याचा मुलगा योनाथान, ³⁵साखार हरारी याचा मुलगा अहीयाम, ऊरचा मुलगा अलीफल, ³⁶हेफेर मखेराथी, अहीया पलोनी, ³⁷हेस्त्री कर्मेली, एजबयचा मुलगा नारय, ³⁸नाथानचा भाऊ योएल, हग्रीचा मुलगा मिभार, ³⁹सेलक अम्मोनी, सरुवेचा मुलगा याबय याचा शस्त्रवाहक नहरय बैरोथी, ⁴⁰ईरा, इथ्री, गारेब, इथ्री, ⁴¹उरीया हित्ती, अहलयाचा मुलगा जाबाद, ⁴²शीजा रउबेनी याचा मुलगा अदीना हा रउबेन्यांचा अधिकारी व तीस शूरांपैकी एक, ⁴³माकाचा मुलगा हानान आणि योशाफाट मिथनी, ⁴⁴उज्जीया अष्टराथी, होथाम अरोएरी याचे मुलगे शामा ईयेल ⁴⁵शिग्रीचा यदोएल योहा तीसी आणि त्याचा भाऊ योहा ⁴⁶अलीएल महवी व एलानामचे मुलगे यरीबय आणि योशव्या व इथ्मा मवाबी, ⁴⁷अलीएल, ओबेद न यासीएल मसोबावी.

दावीदाला येऊन मिळालेले शूर वीर

12 दावीद सिकलागला असताना त्याच्याकडे आलेल्यांची ही यादी. दावीद तेव्हा कीशचा मुलगा शौल याच्या भयाने लपून राहत होता. या लोकांनी दावीदाला लढाईत मदत केली. ²धनुष्यबाण चालवणे किंवा गोफगगुंडा मारणे या गोष्टी ते डाव्या उजव्या दोन्ही हातांनी सराईतपणे करीत. बन्यामीनच्या वंशात जे शौलचे नातेवाईक होते त्यांच्यापैकी हे होत. त्यांची नावे अशी:

³अहीएजर हा त्यांच्यातला प्रमुख. मग योवाश (गिबा येथील शमा याचे हे मुलगे) त्यानंतर यजिएल आणि पलेट. हे अजमावेथ याचे मुलगे. अनाथोथ येथील बराका व येहू. ⁴गिबोन येथील इश्माया (हा तीन वीरांपैकी एक आणि त्या तीन वीरांचा प्रमुख.) गेदेराथ लोकामधून यिर्म्या, यहजिएल, योहानान आणि योजाबाद. ⁵एलजय, यरीमोथ, बाल्या, शमन्या, हरूपी शफट्या ⁶एलकाना, इश्शीया, अजरेल, योबेजर आणि याशबाम हे कोरही, ⁷त्सेच यहोहाम गदोरी याचे मुलगे योएल आणि जबदा.

गाद वंशातील लोक

⁸गादी यांच्यातील काही लोक दावीदाकडे तो वाळवंटातील गढीत असताना आले. ते चांगले शूर लढवय्ये होते. ढाल वापरणे, भालाफेक यात ते वाकबगार होते. ते सिंहासारखे उग्र आणि डोंगरातल्या हरणासारखे चपळ होते. ⁹गाद वंशातील एजेर हा सैन्याचा प्रमुख होता. ओबद्या दुसरा, अलीयाब तिसरा. ¹⁰मिशमन्ना चवथा क्रमाकांवर तर यिर्मया पाचव्या वर होता. ¹¹अलय सहावा, एलीएल सातवा, ¹²योहानन आठवा, एलजाबाद नववा, ¹³यिर्मया दहावा, मखबन्नय अकरावा.

¹⁴हे गादी सैन्यातील सरदार होते. त्यांच्यातला कनिष्ठसुध्दा शत्रूच्या शंभर जणांना भारी होता आणि त्यांच्यातला खंदा वीर हजारच्या सैन्याशी एकटा लढू शकत असे. ¹⁵गादच्या घराण्यातील हेच सैनिक, वर्षाच्या पहिल्या महिन्यात यार्देन नदी पार करुन गेले. नदीला तेव्हा पूर आलेला होता. खोऱ्यात राहणाऱ्या लोकांना त्यांनी पार पूर्वेला आणि पश्चिमेला पळवून लावले.

इतर सैनिक दावीदाला येऊन मिळतात

¹⁶बन्यामिन आणि यहूदा वंशातील लोकही दावीदाला गढीत येऊन मिळाले. ¹⁷दावीदाने त्यांचे स्वागत केले व त्यांना तो म्हणाला, "मला मदत करायला तुम्ही सद्भावनेने आला असाल तर तुमचे स्वागत असो. तुम्ही माझ्याकडे या पण माझ्या हातून काही अपराध झालेला नसताना कपट करायला आला असला तर आमच्या पूर्वाजांचा देव ते पाहून तुम्हाला शासन करो."

¹⁸अमासय हा तीस वीरांचा सरदार होता. त्याच्यात परमेश्वरी आत्म्याचा साक्षात्कार झाला आणि तो म्हणाला,

"दावीदा, आम्ही तुझ्या बाजूचे आहोत इशाराच्या मुला, आम्ही तुझ्या पाठीशी आहोत शांती असो! तुला साहाय्य करणाऱ्यांनाही शांती असो. कारण देव तुझा पाठीराखा आहे."

तेव्हा दावीदाने त्यांना आपल्यात सामावून घेतले आणि त्यांना सैन्याचे अधिकारी केले.

¹⁹मनश्शेच्या वंशातील काहीजणही दावीदाला येऊन मिळाले. दावीद पलिष्ठ्याबरोबर शौलाशी लढायला गेला तेव्हा ते आले. पण दावीदाने आणि त्याच्या सैन्याने पलिष्ठ्यांना फारशी मदत केली नाही. पलिष्ठ्यांच्या पुढ्यांनी दावीदाची मदत घेण्याचा विचार केला पण मग त्यांनी त्याला परत पाठवले. त्यांनी विचार केला, "दावीद जर आपला स्वामी शौल याच्याकडे परत गेलाच तर आपला शिरच्छेद होईल."

²⁰दावीद सिकलगाला गेला. त्याच्या बरोबर आलेले मनश्शेचे लोक याप्रमाणे: अदनाह, योजाबाद, यदीएल, मीखाएल, योजाबाद, अलीहू, आणि सिलथय. हे सर्व मनश्शे

वंशातील सरदार होते. ²¹लुटारूंना तोंड द्यायला त्यांनी दावीदाला मदत केली. या लुटारूंच्या टोळ्या देशभर लोकांना त्रस्त करत होत्या. मनश्शे वंशातील लोक मात्र शूर होते. दावीदाच्या सैन्यात ते अधिकारपदावर चढले.

²²दावीदाच्या मदतीला येणाऱ्यांत रोजच्यारोज भर पडत गेली. त्यामुळे त्याचे सैन्य वरचढ होत गेले.

हेब्रोन येथे दावीदाला येऊन मिळालेले आणखी काही लोक

²³हेब्रोन नगरात दावीदाकडे आणखी बरेच लोक आले. ते लढाईला तयार होते. शौलचे राज्य त्यांना दावीदाला द्यायचे होते. असे घडणार हे परमेश्वराने सांगितलेच होते. त्या लोकांची संख्या अशी:

²⁴यहूदाच्या घराण्यातील 6,800 हत्यारबंद सैनिक ढाल आणि भाले यांसह ते सज्ज होते.

²⁵शिमोनच्या कुळातून 7,100 जण लढाईला तयार असे शूर सैनिक होते.

²⁶लेवीच्या कुळातून 4,600 जण. ²⁷यहोयादा यांच्यात होता. हा अहरोनच्या घराण्याचा पुढारी होता. यहोयादाबरोबर 3,700 चे सैन्य होते. ²⁸सादोक ही त्यांच्यात होता. तो तरुण लढवय्या होता. आपल्या घराण्यातील बाविस सरदार त्याने बरोबर आणले.

²⁹बन्यामीनच्या वंशातील 3,000 जण होते. ते शौलचे नातेवाईक होते. तो पर्यंत ते बहुतेक शौलच्या घराण्याशी एकनिष्ठ होते.

³⁰एफ्राइमच्या घराण्यातील 20,800 शूर सैनिक ते सर्व आपापल्या कुळात नावाजलेले होते.

³¹मनश्शेच्या वंशातील निम्मे म्हणजे 18,000 लोक आले. दावीदाला राजा करण्यासाठी म्हणून त्यांना नावानिशी बोलवून आणले होते.

³²इस्साखारच्या घराण्यातील 200 जाणती, जबाबदार माणसे आली. इझ्राएलने केव्हा काय करणे योग्य आहे याचे त्यांना चांगले भान होते. त्यांचे भाऊबंद त्यांच्या सोबत, त्यांच्या आज्ञेत होते.

³³जबूलून घराण्यातले 50,000 अनुभवी सैनिक तयार होते. सर्व शस्त्रे ते कुशलतेने हाताळू शकत. दावीदाशी ते एकनिष्ठ होते.

³⁴नफतालीच्या घराण्यातून 1,000 सरदार आले. त्यांच्याबरोबर ढाली आणि भाले बाळगणारे 37,000 लोक होते.

³⁵दानच्या वंशातून 28,000 जण युध्दाला तयार होते.

³⁶आशेर मध्येले 40,000 सैनिक युध्दावर जायला तयार असे होते.

³⁷यार्देन नदीच्या पूर्वेकडील रजुबेनी, गादी आणि मनश्शेच्या अर्ध्या वंशातील 1,20,000 लोक सर्व प्रकारच्या हत्यारांसह सज्ज होते. ³⁸हे सर्व जण पराक्रमी होते. दावीदाला इझ्राएलचा राजा करायचे याबाबतीत इतर इझ्राएल लोकांची

एकवाक्यता होती. म्हणूनच ते हेब्रोन येथे एकत्र आले. इझ्राएलमधील इतर लोकांचीही दावीदाने राजा व्हावे हीच इच्छा होती. ³⁹या लोकांनी हेब्रोन येथे दावीद बरोबर तीन दिवस घालवले. खाद्यपेयांचा आस्वाद घेतला कारण त्यांच्या नातलग्नांनी सर्व सिध्दाते केली होती. ⁴⁰याखेरीज इस्साखार, जबुलून, नफताली अशा आसपासच्या भागात राहणाऱ्यांनी गाढव, उंट, खेचरं, गुरं यांच्या पाठीवर लादून अनेक खाद्यपदार्थ आणले. कणीक, अंजीराच्या देपा, मनुका, द्राक्षारस, तेल, गुरे-मेंढरे असे बरेच काही आणले. इझ्राएलमध्ये आनंदीआनंद पसरला होता.

करारकोश माघारी आणणे

13 दावीद आपल्या सैन्यातील अधिकाऱ्यांशी बोलला. ²मग दावीदाने इझ्राएलमधील सर्व लोकांना एकत्र बोलावले. तो त्यांना म्हणाला, "तुम्हाला जर हे योग्य वाटत असेल आणि परमेश्वराचीही ती इच्छा असेल तर इझ्राएलच्या सर्व भागात पसरलेल्या आपल्या बांधवांसाठी आणण एक संदेश पाठवू. आपापल्या नगरांत आणि खेड्यांत त्यांच्याबरोबर जे याजक आणि लेवी आहेत त्यांनाही आपण निरोप पाठवू. त्या सर्वांना आपण इकडे यायला सांगू. ³आपला करारकोश आपण पुन्हा यरुशलेममध्ये आणू. शौल राजा असताना आपण करारकोशाची नीट देखभाल केलेली नाही." ⁴दावीदाच्या या बोलण्याशी सर्व इझ्राएल लोक सहमत झाले. सर्वांना त्याचे म्हणणे पटले.

⁵मिसरमधील शीहोर नदीपासून लेबो हामाथच्या प्रवेशापर्यंत पसरलेल्या सर्व इझ्राएल लोकांना मग दावीदाने एकत्र केले. किर्याथ यारीमहून हा कोश आणण्यासाठी ते सर्व जमले. ⁶किर्याथ-यारीम म्हणजेच यहूदातील बाला येथे दावीदासह सर्व इझ्राएली पोचले. करारकोश म्हणजे करूबांवरती राहणाऱ्या परमेश्वराचा करार कोश. तो आणावा म्हणून ते आले.

⁷लोकांनी अबीनादाबच्या घरातून हा करारकोश हलवला. तो नव्या गाडीवर चढवला. उज्या आणि अह्यो हे दोघेजण ही गाडी हाकत होते.

⁸दावीद आणि इझ्राएल लोक देवापुढे जल्लोष करत चालले. देवाची स्तुतिगीते गात, वीणा, सतार, डफ झांजा, कर्णे इत्यादी वाद्ये वाजवत ते चालले होते.

⁹किदोनच्या खड्यापर्यंत ते पोचले. तेव्हा गाडी ओढणारे बैल जरा अडखळले. त्यामुळे करारकोश अगदी पडायला आला. तेवढ्यात उज्जाने कोशाला हात दिला.

¹⁰परमेश्वराचा उज्जावर कोप झाला. उज्जाने कोशाला हात लावला म्हणून देवाने त्याला ठार केले. उज्जा तत्क्षणी देवासमोर मरण पावला. ¹¹देवाने उज्जावर असा राग काढावा याचे दावीदाला वाईट वाटले. तेव्हा पासून आजतागायत त्या ठिकाणाचे नाव "पेरेस-उज्जा" असे आहे.

¹²दावीदाला त्यादिवशी देवाची धास्ती वाटली. दावीद म्हणाला, "आपल्या इथे मी परमेश्वराचा कोश

कसा आणू?" ¹³त्यामुळे त्याने दावीदानगराला तो करारकोश आणला नाही. तेथेच त्याने करार कोश ओबेद-अदोम याच्या घरी नेला. ओबेद-अदोम हा गथ नगरातील होता. ¹⁴हा करारकोश त्याच्या घरात तीन महिने होता. ओबेद-अदोमच्या घराला आणि त्याचे जे काही होते त्या सगळ्याला परमेश्वराने आपले आशीर्वाद दिले.

दावीदाच्या राज्याची भरभराट

14 हिराम सोराचा राजा होता. त्याने दावीदाकडे दूत पाठवले. याखेरीज त्याने गंधसरुचे ऑडके, गवंडी, सुतार हे देखील पाठवून दिले. दावीदासाठी घर बांधायला म्हणून त्याने ही मदत केली. ²तेव्हा, परमेश्वराने आपल्याला खरोखरच इझ्राएलचा राजा केले आहे हे दावीदाच्या लक्षात आले. दावीदावर आणि इझ्राएलच्या लोकांवर प्रेम असल्यामुळे देवाने दावीदाचे साम्राज्य विशाल आणि मजबूत केले.

³यरुशलेम नगरातल्या आणखी काही स्त्रियांशी दावीदाने लग्ने केली. त्याला आणखी मुले-मुली झाली. ⁴यरुशलेममध्ये जन्मलेल्या त्याच्या या मुलांची नावे अशी: शम्मुवा, शोबाब, नाथान, शलमोन, ⁵इभार, अलीशवा, एल्पलेट,

⁶नोगा, नेफेग, याफीय, ⁷अलीशामा, बेल्यादा, अलीफलेट.

दावीदाकडून पलिष्ट्यांचा पाडाव

⁸दावीदाला इझ्राएलचा राजा केले आहे हे पलिष्ट्यांना कळले तेव्हा ते दावीदाच्या मागावर निघाले. दावीदाला ही बातमी कळली तेव्हा तो पलिष्ट्यांशी लढायला निघाला. ⁹पलिष्ट्यांनी रेफाईमच्या खोऱ्यात राहणाऱ्या लोकांवर चढाई करून त्यांना लुटले.

¹⁰दावीद देवाला म्हणाला, "पलिष्ट्यांवर मी प्रतिहल्ला करू काय? मला तू त्यांचा पराभव करू देशील काय?"

परमेश्वराने दावीदाला सांगितले, "जरूर जा. मी तुझ्या हातून पलिष्ट्यांचा पराभव करवीन."

¹¹मग दावीद आणि त्याची माणसे बाल-परासीम येथपर्यंत जाऊन पोचली. त्यांनी पलिष्ट्यांचा पराभव केला. दावीद म्हणाला, "धरणाळा खिंडार पाडून पाणी घुसते त्याप्रमाणे देवाने माझ्या शत्रूला मागे सारले आहे. माझ्या कडून देवाने हे करवून घेतले." म्हणून आता त्या ठिकाणाचे नाव बाल-परासीम-देवाने पाडलेले खिंडार-असे पडले आहे.

¹²पलिष्ट्यांनी आपली दैवते तिथेच टाकून दिली. दावीदाने आपल्या माणसांना त्या मूर्ती जाळून टाकायला सांगितल्या.

पलिष्ट्यांवर आणखी एक विजय

¹³रफाईमच्या खोऱ्यात राहणाऱ्या लोकांवर पलिष्ट्यांनी पुन्हा एकदा हल्ला केला. ¹⁴दावीदाने पुन्हा देवाची प्रार्थना केली. देवाने त्या प्रार्थनेला ओ दिली. तो म्हणाला, “दावीदा, तू पलिष्ट्यांवर हल्ला करायला जाशील तेव्हा समोरून न जाता पाठीमागून जा. तुलीच्या झाडांमागे लपून बस. त्या झाडांवर चढून बस. ¹⁵तिथे तुला सैन्य चाल करून जात आहे याची चाहूल लागेल. तेव्हा पलिष्ट्यांवर हल्ला चढव. मी (म्हणजे देव) पलिष्ट्यांवर हल्ला करायला पुढे होईन आणि त्यांचा पराभव करीन.” ¹⁶दावीदाने देवाच्या सांगण्याप्रमाणे केले. दावीदाने आपल्या लोकांसह पलिष्ट्यांचा पाडाव केला. गिबोनपासून गेजेरपर्यंत त्यांनी पलिष्ट्यांच्या सैन्याला झोडपून काढले. ¹⁷त्यामुळे दावीदाची कीर्ती सर्वदूर पसरली. देवाने सर्व राष्ट्रांत दावीदाची दहशत निर्माण केली.

करारकोश यरुशलेममध्ये

15 दावीदाने दावीदानगरात स्वतःसाठी घरे बांधली. तसेच करारकोश ठेवण्यासाठी एक स्थान उभारले. ते एका तंबूसारखे होते. ²मग दावीद म्हणाला, “फक्त लेवींनाच करारकोश वाहून आणण्याची परवानगी आहे. या कामासाठी आणि सर्वकाल परमेश्वराची सेवा करण्यासाठीच लेवींची निवड झाली आहे.”

³या जागेपाशी करारकोश आणायला म्हणून दावीदाने यरुशलेममधील सर्व इब्राएल लोकांना एकत्र बोलावले. ⁴अहरोनाचे वंशज आणि लेवी यांनाही यायला सांगितले. ⁵कहाथच्या घराण्यातील 120 माणसे होती. उरीयेल त्यांचा प्रमुख होता. ⁶मरारीच्या कुळातले 220 जण होते. असाया हा त्यांचा नेता होता. ⁷गर्षोमच्या घराण्यातली 130 लोक असून, योएल हा त्यांचा प्रमुख होता. ⁸अलीसाफानच्या घराण्यापैकी 200 लोक होते. त्यांचा नेता शमाया होता. ⁹हेब्रोनच्या वंशातले 80 लोक होते. अलीएल त्यांचा नेता होता. ¹⁰उजियेलच्या घराण्यातले 112 जण असून अमीनादाब हा प्रमुख होता.

याजक आणि लेवी यांच्याशी दावीदाची बातचीत

¹¹दावीदाने मग सादोक आणि अब्याथार याजकांना बोलावले. तसेच उरीयेल, असाया, योएल, शमाया, अलीएल आणि अम्मीनादाब या लेवींनाही बोलावून घेतले. ¹²दावीद त्यांना म्हणाला, “तुम्ही लेवी घराण्यांचे प्रमुख आहात. तुम्ही आणि सर्व लेवींनी शुचिर्भूत झाले पाहिजे. त्यानंतर मी तयार केलेल्या जागेत तुम्ही तो करारकोश आणा. ¹³गेल्या वेळी हा कोश कसा आणावा याबद्दल आपण परमेश्वराला विचारले नाही. तुम्हा लेवींनी तो आणला नाही. म्हणून परमेश्वराने आपल्याला ती शिक्षा दिली.” ¹⁴इब्राएलच्या परमेश्वर देवाचा करारकोश आणता यावा

यासाठी मग सर्व याजक आणि लेवी शुचिर्भूत झाले. ¹⁵मोशेने सांगितले होते त्याप्रमाणे करारकोश खांद्यावरून आणण्यासाठी लेवींनी विशेष प्रकारच्या काढ्या घेतल्या. परमेश्वराने सांगितल्याप्रमाणेच त्यांनी तो करारकोश आणला.

गायक

¹⁶दावीदाने लेवी प्रमुखांना आपल्या गायकबंधूंना बोलावून घ्यायला सांगितले. सतार, वीणा, झांजा ही वाद्ये आणून त्यांना मंगलगीते म्हणायला सांगितले.

¹⁷लेवींनी मग हेमान आणि त्याचे भाऊ आसाफ आणि एथान यांना नेमले. हेमान हा योएलचा मुलगा. आसाफ बरेख्याचा मुलगा. एथान कुसायाचा मुलगा. हे सर्वजण मरारीच्या घराण्यातले होते. ¹⁸याखेरीज लेवींचा आणखी एक गट होता. जखन्या, बेन, यजीएल, शमीरामोथ, यहीएल, उन्नी, अलीयाब, बनाया, मासेमा, मतिथ्या, अलीफलेह, मिकनेया, ओबेद-अदोम आणि ईयेल हे ते होत. हे द्वारपाल होते.

¹⁹हेमान, आसाफ आणि एथान यांनी पितळी झांजा वाजवल्या. ²⁰जखन्या, अजीएल, शमीरामोथ, यहीएल, उन्नी, अलीयाब, मासेया, बनाया हे उच्च स्वराने सतारी वाजवत होते. ²¹मतिथ्या, अलीफलेह, मिकनेया, ओबेद-अदोम, ईयेल आणि अजज्या हे मंदसुरात वीणा वाजवण्याच्या कामावर होते. त्यांचे हे नेहमीचेच काम होते. ²²लेवींचा प्रमुख कनन्या हा मुख्य गायक होता. गायनात निपुण असल्यामुळे त्याच्यावर ही कामगिरी होती.

²³बरेख्या आणि एलकाना हे करार कोशाचे रक्षक होते. ²⁴शबन्या, योशाफाद, नथानेल, अमासय, जखन्या, बनाया आणि अलियेजर हे याजक करारकोशापुढे चालताना कर्णे वाजवत होते. ओबेद-अदोम आणि यहीया हे करार कोशाचे आणखी दोन रक्षक होते.

²⁵दावीदा, इब्राएलमधील वडीलधारी मंडळी, सरदार करार कोश ओबेद-अदोमच्या घरातून आणायला पुढे गेले. सर्वजण अत्यंत आनंदत होते. ²⁶करार कोश उचलून आणणाऱ्यांना देवाने साहाय्य केले. त्यांनी सात गोऱ्हे आणि सात मेंढे यांचे यज्ञार्पण केले.

²⁷करारकोश वाहून नेणाऱ्या सर्व लेवींनी तलम वस्त्राचे अंगरखे घातले होते. गायकप्रमुख कनन्या आणि इतर सर्व गायक यांनी तलम झगे घातले होते. दावीदाचा अंगरखा देखील तलम कापडाचा होता. शिवाय त्याने तशाच कापडाचा एफोद सुध्दा घातला होता.

²⁸अखेर सर्व इब्राएल लोकांनी करार कोश आणला. जयघोष करत रण-शिगाच्या नादांत, कर्णे, झांजा, सतारी, वीणा वाजवत त्यांनी तो आणला.

²⁹करार कोश दावीदनगरात पोहचला तेव्हा शौलची मुलगी मीखल हिने खिडकीतून पाहिले. दावीद राजाला नाचताना, जल्लोष करताना पाहून त्याच्याबद्दलचा

तिचा आदर नाहीसा झाला. तिला त्याचा तो वेडगळपणा वाटला.

16 लेवींनी करारकोश आत आणून दावीदाने उभारलेल्या तंबूमध्ये तो ठेवला. मग त्यांनी देवाला होमार्पणे आणि शांती अर्पणे वाहिली. ²हे झाल्यावर दावीदाने परमेश्वराच्या नावाने लोकांना आशीर्वाद दिला. ³मग त्याने एकूणएक इब्राएल स्त्री-पुरुषांना एकएक भाकर, खजूर आणि किसमिस एवढे दिले.

⁴दावीदाने मग काही लेवींची करार कोशाच्या सेवेसाठी निवड केली. इब्राएलच्या परमेश्वर देवाचे गुणगान गाणे, त्याचे आभार मानणे, स्तुती करणे हे त्यांचे काम होते. ⁵आसाफ हा पहिल्या गटाचा मुख्ण होता. त्याचा गट झांजा वाजवीत असे. जखच्या दुसऱ्या गटाचा प्रमुख होता. इतर लेवी पुढीलप्रमाणे: उज्जियेल, शमिरामोथ, यड्जियेल, मतिथ्या, अलीयाब, बनया, ओबेद-अदोम, आणि ईयेल. हे सतारी आणि वीणा वाजवत असत

⁶बनया आणि याहजिएल हे याजक नेहमी करार कोशापुढे रणशिंगे वाजवत. ⁷परमेश्वराची स्तुतिगीते गाण्याचे काम दावीदाने आसाफला आणि त्याच्या भावांना दिले.

दावीदाने आभारगीत

⁸परमेश्वराचे स्तवन करा. त्याला हाक मारा. परमेश्वराने केलेली महान कृत्ये लोकांना सांगा.

⁹परमेश्वराची स्तोत्रे गा. त्याचे स्तवन म्हणा. त्याचे चमत्कार इतरांना सांगा.

¹⁰परमेश्वराच्या पवित्र नावाचा अभिमान धरा. परमेश्वराकडे येणाऱ्या तुम्हा सर्वांना आनंद मिळो.

¹¹परमेश्वराकडे पाहा त्याचे सामर्थ्य बघा. मदतीसाठी त्याला शरण जा.

¹²देवाच्या अद्भूत कृत्यांची आठवण ठेवा. त्याने केलेले न्याय आणि चमत्काराची कृत्ये यांचे स्मरण करा.

¹³इब्राएलचे लोक परमेश्वराचे सेवक आहेत. याकोबाचे वंशज हे परमेश्वराने निवडलेले खास लोक आहेत.

¹⁴परमेश्वर आमचा देव आहे. त्याच्या सामर्थ्याची साक्ष सर्वत्र आहे.

¹⁵त्याच्या कराराचे स्मरण असू द्या. त्याने दिलेल्या आज्ञा पुढील हजारो पिढ्यांसाठी आहेत.

¹⁶परमेश्वराने अब्राहामाशी केलेल्या कराराची आठवण ठेवा. इसहाकाला त्याने दिलेल्या वचनाची आठवण असू द्या.

¹⁷याकोबासाठी परमेश्वराने तोच नियम केला. इब्राएलशी त्याने तसाच निरंतर करार केला.

¹⁸इब्राएलला परमेश्वर म्हणाला, "मी तुम्हाला कनानचा प्रदेश देईन. ते वतन तुमचे असेल."

¹⁹त्यावेळी तुम्ही संख्येने अगदी थोडे होता, परक्या प्रदेशात उपरे होता.

²⁰तुम्ही एका प्रदेशातून दुसऱ्या प्रदेशात भटकत होता. एका राज्यातून दुसऱ्या राज्यात जात होता.

²¹पण परमेश्वराने कोणाकडूनही त्यांना दुःख होऊ दिले नाही. परमेश्वराने राजांना तशी ताकदी दिली.

²²परमेश्वराने या राजांना सांगितले, "माझ्या मर्जीतील लोकांना दुखू नका. माझ्या संदेष्ट्यांना दुखू नका."

²³पृथ्वीवरील समस्त लोकहो, परमेश्वराचे स्तवन करा. परमेश्वराने आपल्याला वाचवल्याची शुभवार्ता रोज सर्वांना सांगा.

²⁴परमेश्वराच्या गौरवाची कृत्ये सर्व राष्ट्रांना कळवा तो किती अद्भूत आहे ते सर्वांना सांगा.

²⁵परमेश्वर धोर आहे. त्याची स्तुती केली पाहिजे इतर दैवतांपेक्षा परमेश्वराचा धाक अधिक आहे.

²⁶का बरे? कारण जगातले इतर सगळी दैवते म्हणजे नुसत्या क्षुद्र मूर्ती पण परमेश्वराने आकाश निर्माण केले.

²⁷परमेश्वराला महिमा अर्पण स्मन आहे. देव तेजस्वी लखलखीत प्रकाशाप्रमाणे आहे.

²⁸लोक हो, सहकुटुंब परमेश्वराच्या महिम्याची आणि सामर्थ्याची स्तुती करा.

²⁹त्याचे माहात्म्य गा. त्याच्या नावाचा आदर करा. त्याच्यापुढे आपली अर्पणे आणा. त्याची आराधना करा आणि त्याच्या सात्विक सौंदर्याचे गुणगान करा.

³⁰परमेश्वरासमोर सर्व पृथ्वीचा भीतीने धरकाप होतो पण त्याने पृथ्वीला खंबीरपणा दिला. हे जग असे हलणार नाही.

³¹पृथ्वी आणि आकाश आनंदी असो सर्वत्र लोक म्हणोत, "हे परमेश्वराचे साम्राज्य आहे."

³²समुद्र आणि त्यात सामावलेले सर्व काही आनंदाने गर्जना करो शेतमळ्यांची सृष्टी उल्हासित होवो.

³³अरण्यातील वृक्ष परमेश्वरासमोर हर्षभरित होऊन गातील कारण साक्षात परमेश्वरच जगाला न्याय देण्यासाठी आलेला असेल.

³⁴लोक हो, परमेश्वराचे कृतज्ञतेने स्मरण करा, कारण तो चांगला आहे. त्याचे प्रेम चिरंतन आहे.

³⁵परमेश्वराला सांगा, "देवा, तूच आमचा त्राता आहेस. आमचे रक्षण कर, आम्हाला संघटित ठेव आणि इतर राष्ट्रांपासून आमचा बचाव कर. मग आम्ही तुझे नामसंकीर्तन करू. तुझा महिमा गाऊ."

³⁶इब्राएलच्या परमेश्वर देवाचे अनादी काळापासून स्तवन केले जाते. त्याची स्तुतिस्तोत्रे अखंड गायिली जावोत.

सर्व लोकांनी 'आमेन' म्हणून परमेश्वराचे स्तवन केले.

³⁷आसाफ आणि त्याचे भाऊबंध यांना करार कोशाच्या नित्य दैनंदिन सेवेसाठी दावीदाने नेमले. ³⁸त्या कामात त्यांना मदत करण्यासाठी दावीदाने ओबेद-अदोम आणि आणखी 68 लेवी यांना ठेवले. ओबेद-अदोम आणि होसा हे द्वाररक्षक होते. ओबेद-अदोम यद्भूतना मुलगा.

³⁹सादोक हा याजक आणि त्याच्याबरोबरचे इतर याजक यांना दावीदाने गिबोन येथील उच्च स्थानी असलेल्या परमेश्वराच्या निवासमंडपासमोर नेमले. ⁴⁰दररोज सकाळी आणि संध्याकाळी सादोक आणि इतर याजक होमार्पणासाठी असलेल्या वेदीवर होमार्पणे करत असत. परमेश्वराने इझ्राएलला जे नियमशास्त्र दिले होते त्यातील नियमांचे पालन करण्यासाठी ते असे करत होते. ⁴¹परमेश्वराची कृपा निरंतर राहावी म्हणून त्याचे स्तुतिस्तोत्र गाण्यासाठी हेमान, यदूथून व इतर लेवी यांची नेमणूक केली. ⁴²हेमान आणि यदूथून यांना झांजा वाजवणे व कर्णे पुंकणे हे काम होते. देवाची स्तुतिगीते गाईली जात असताना इतर वाद्ये वाजवण्याचेही काम त्यांच्याकडे होते. यदूथूनचे मुलगे द्वाररक्षक होते.

⁴³हा कार्यक्रम संपल्यावर सर्व लोक घरोघरी गेले. दावीदही आपल्या घराण्याला आशीर्वाद द्यायला घरी परतला.

देवाचे दावीदाला वचन

17 दावीद आपल्या घरी राहायला गेल्यावर एकदा नाथान या संदेष्ट्यास म्हणाला, “मी गंधसरुच्या लाकडाच्या घरात राहत असलो तरी परमेश्वराचा करारकोश मात्र अजूनही एका तंबूतच आहे. देवासाठी मंदिर बांधावे असा माझा विचार आहे.”

²तेव्हा नाथान म्हणाला, “तुझ्या मनात आहे ते कर, देवाची तुला साथ आहे.”

³पण त्याच रात्री देवाचे वचन नाथानच्या स्वप्नात आले.

⁴देव त्याला म्हणाला, “माझा सेवक दावीद याला सांग: ‘परमेश्वर म्हणतो दावीदा, मला घर बांधून देण्याचे काम तुझे नव्हे.’ ⁵⁻⁶इझ्राएल लोकांना मी मिसरमधून बाहेर काढले तेव्हापासून आजतागायत मी घरात राहिलेले नाही. माझा मुक्काम तंबूतच पडलेला आहे. इझ्राएलच्या लोकांचे पुढारी म्हणून मी काही जणांना निवडले. त्यांनी माझ्या लोकांचा मंडपाळ करतात तसा काळजीपूर्वक सांभाळ केला. इझ्राएलच्या प्रदेशात मी फिरत असताना मी या पुढाऱ्यांना कधीही असे म्हटले नाही की माझ्यासाठी तुम्ही गंधसरुचे निवासस्थान का बांधले नाहीत.’

⁷‘शिवाय, माझा सेवक दावीद याला हे ही सांग की, सर्वशक्तिमान परमेश्वराचे असे म्हणणे आहे की, ‘तू कुरणात मंडपाळ होतास त्यातून मी तुला मुक्त केले हे तू माझ्या इझ्राएल लोकांचा राजा व्हावेस म्हणून. ⁸तुला मी सर्वत्र साथ दिली. तुझ्या पुढे जाऊन तुझ्या शत्रूंचे पारिपत्य केले. आता मी तुला थोर लोकांच्या रांगेत नेऊन बसवणार आहे. ⁹माझ्या इझ्राएल लोकांना मी एक कायमची जागा देणार आहे. म्हणजे झाडांनी मुळे पसरवीत त्याप्रमाणे ते त्या ठिकाणी पाय रोवून राहतील. त्यांना कसलाही त्रास होणार नाही. दुष्ट लोकांपासून त्यांना आता कुठलीही पीडा होणार नाही. ¹⁰पूर्वी काही तापदायक गोष्टी घडल्या,

पण मी माझ्या इझ्राएल लोकांच्या रक्षणासाठी पुढारी नेमले होते. आता मी सर्व शत्रूंचा बीमोड करीन.

“मी सांगतो की परमेश्वर तुझे घराणे चिरस्थायी करील. * ¹¹तुझ्या मृत्यूनंतर तू आपल्या पूर्वजांच्या रांगेत जाऊन बसलास की तुझ्या मुलालाच मी राजा करीन. तुझाच मुलगा राजा होईल. त्याचे राज्य मी बळकट करीन. ¹²तुझा मुलगा माझ्यासाठी मंदिर बांधेल. त्याचे धराणे सर्वकाळ राज्य करील. ¹³मी त्याचा पिता होईन आणि तो माझा पुत्र होईल. तुझ्याआधी शौल राजा होता. पण मी त्याला दिलेला पाठिंबा काढून घेतला. तुझ्या मुलावरचे माझे प्रेम मात्र कधीच आटणार नाही. ¹⁴माझे राज्य आणि निवासस्थान यांचा तोच उत्तराधिकारी राहील. त्याची सत्ता निरंतर चालेल.”

¹⁵देवाची ही सर्व वचने आणि साक्षात्कार याविषयी नाथानने दावीदाला सर्व काही सांगितले.

दावीदाची प्रार्थना

¹⁶राजा दावीद नंतर पवित्र निवासमंडपात जाऊन परमेश्वरासमोर बसला, आणि म्हणाला, “परमेश्वरदेवा, मी आणि माझे घराणे यांच्यासाठी तू खूप केलेस. ते का हे मला अजिबात समजत नाही. ¹⁷शिवाय, माझ्या घराण्याचा भविष्यकाळही तू माझ्यापुढे उभा केला आहेस. महत्वाच्या व्यक्ती प्रमाणे तू मला लेखित आहेस. ¹⁸आणखी काय म्हणू? तू माझ्यासाठी खूप केलेस. मी आपला तुझा एक सेवक आहे, हे तू जाणतोसच. ¹⁹परमेश्वरा तुझ्या मनोदयाखाल तू हा आश्चर्यकारक गोष्ट माझ्यासाठी घडवून आणलीस. ²⁰परमेश्वरा तुझ्यासारखा खरोखरच कोणी नाही. तुझ्याशिवाय कोणीच देव नाही. अशा अद्भूत गोष्टी दुसऱ्या कुठल्या दैवताने केल्याचे आमच्या ऐकित नाही. ²¹इझ्राएलसारखे दुसरे कुठले राष्ट्र असेल का? जगाच्या पाठीवर फक्त इझ्राएल साठीच तू या महान गोष्टी घडवून आणल्यास. आम्हाला मिसरमधून बाहेर काढून तू मुक्त केलेस. तुझ्या कीर्तीत तू भर घातलीस. आपल्या लोकांच्या अग्रभागी राहून तू इतरांना या भूमीतून हुसकून लावलेस. ²²इझ्राएल लोकांना आपल्या छत्राखाली सर्वकाळासाठी घेऊन, परमेश्वरा तू त्यांचा देव झालास.

²³‘परमेश्वर, मला आणि माझ्या घराण्याला तू हे वचन दिले आहेस. ते सर्वकाल अबाधित राहो. तुझ्या म्हणण्याप्रमाणे होवो. ²⁴तुझ्यावरचा विश्वास सार्थ ठरो. तुझ्या नावाबद्दल लोकांना आदर राहो. म्हणजे मग लोक म्हणतील, ‘सर्वशक्तिमान परमेश्वर इझ्राएलचा देव आहे.’ मी तुझा सेवक आहे. माझा वंश वाढून तुझ्या सेवेत मग असो : हे माझे मागणे आहे.

मी सांगतो ... करील दावीदाच्या घराण्यातील लोकांना यहोवा पिढ्यान्पिढ्या राजेपद बहाल करील असा त्याचा अर्थ.

²⁵देवा, तू आपल्या सेवकाशी हे बोललास. माझे घराणे हे राजघराणे ठरेल असे तू स्पष्ट केलेस. त्यामुळेच धीर येऊन मी हे मागणे मागत आहे. ²⁶परमेश्वरा, तूच खरा देव आहेस आणि माझे भले व्हावे म्हणून तू स्वतः अभिवचन दिले आहे. ²⁷परमेश्वरा माझ्या घराण्याला तू दयाळूपणे आशीर्वादित केलेस. तसेच माझे घराणे सर्वदा तुझी सेवा करेल असे तूच अभिवचन दिले आहे. तू स्वतः माझ्या घराण्याला आशीर्वाद दिला आहेस. त्यामुळे माझे घराणे सदोदित आशीर्वादित होईल."

दावीदाचा साम्राज्यविस्तार

18 पुढे दावीदाने पलिष्ठ्यांवर स्वारी करून त्यांचा पराभव केला. पलिष्ठ्यांकडून त्याने गथ आणि त्याच्या आसपासची गावे काबीज केली.

²मग त्याने मवाबवर हल्ला केला. मवाबी लोक दावीदाचे अंकित झाले आणि त्याला खंडणी देऊ लागले.

³हदरेजरच्या सैन्याशीही दावीद लढला. हदरेजर हा सोबचा राजा. दावीदाने त्या सैन्याशी हमाथ नगरपर्यंत दोन हात केले. हदरेजर आपल्या राज्याची सीमा फरात नदीपर्यंत वाढवू पाहत होता म्हणून दावीदाने हे केले.

⁴हदरेजरकडून त्याने 1,000 रथ, 7,000 सारथी, आणि 20,000 सैन्य एवढे घेतले. हदरेजरच्या रथांचे जवळपास सर्व घोडेही दावीदाने जायबंदी केले. 100 रथांपुरते घोडे मात्र त्याने शाबूत ठेवले.

⁵दिमिष्क नगरातील अरामी लोक हदरेजर याच्या मदतीला आले, पण त्यांच्यापैकी 22,000 जणांनाही दावीदाने जिवे मारले. ⁶अराममधील दिमिष्कात दावीदाने ठाणी बसवली. अरामीलोक दावीदाचे अंकित होऊन त्याला करभार देऊ लागले. अशाप्रकारे दावीद जाईल तेथे परमेश्वराने त्याला विजयी केले.

⁷हदरेजरच्या सैन्यातील अधिकाऱ्यांच्या सोन्याच्या बली दावीदाने काढून घेतल्या आणि यरुशलेमला आणल्या.

⁸टिमथ आणि कून या नगरांमधील पितळही हस्तगत केले. ही नगरे देखील हदरेजरच्याच आधिपत्याखाली होती. पुढे हे पितळ वापरून शलमोनाने मंदिरासाठी गंगाळ स्तंभ आणि इतर वस्तू करवल्या.

⁹तोवू हा हमाथ नगराचा राजा होता आणि हदरेजर सोबाचा. दावीदाने हदरेजरच्या सैन्याचा पाडाव केल्याची बातमी तोवूच्या कानावर आली. ¹⁰तेव्हा त्याने हदोराम या आपल्या मुलाला दावीदाचे क्षेमकुशल विचारण्यासाठी आणि त्याचे अभिनंदन करण्यासाठी त्याच्याकडे पाठवले. दावीदाने हदरेजरचा पराभव केल्यामुळे तोवूने पाऊल उचलले. तोवू आणि हदरेजर यांच्यात लढाया होतच असत. हदोरामने दावीदाला सोने, रुपे, पितळ यांपासून बनवलेल्या वस्तूंचा नजराणा दिला. ¹¹राजा दावीदाने त्या वस्तू शुध्दीकरण करून परमेश्वराला अर्पण केल्या. अदोम, मवाब, अम्मोनी, पलिष्ठी आणि अमालेकी

लोकांकडून आलेल्या वस्तूही त्याने अशाच परमेश्वराला वाहिल्या.

¹²सरुवेचा मुलगा अबीशय याने क्षार खोऱ्यात अठरा हजार अदोमी लोकांना मारले. ¹³अदोममध्ये अबीशयने मजबूत ठाणी बसवली आणि सर्व अदोमी दावीदाचे सेवक झाले. परमेश्वराने दावीदाला सर्वत्र जय मिळवून दिला.

दावीदाचे प्रमुख कारभारी

¹⁴दावीदाने सर्व इझ्राएलवर राज्य केले. त्याने प्रत्येक नागरीकाला उचित अशी न्यायाची वागणूक दिली.

¹⁵सरुवेचा मुलगा यवाब हा दावीदाच्या सैन्याचा मुख्य अधिकारी होता. अहीलुदाचा मुलगा यहोशाफाट दावीदाचा वृत्तांत लेखक होता. ¹⁶सादोक आणि अबीमलेख याजक होते. सादोक हा अहीटूबचा मुलगा आणि अबीमलेख हा अब्याथारचा. शवूशा हा लेखनिक होता. ¹⁷यहोयादाचा मुलगा बनाया हा करेशी व पलेथी लोकांवरील जबाबदार अधिकारी होता. दावीदाचे मुलगे त्याच्याजवळ राहून महत्वाचे कारभार सांभाळत.

अम्मोन्याकडून दावीदाच्या लोकांचा अपमान

19 नाहाश हा अम्मोन्याचा राजा होता. त्याच्या मृत्यूनंतर त्याचा मुलगा गादीवर आला. ²तेव्हा दावीदाने विचार केला, "नाहाशचे माझ्याशी सलोख्याचे संबंध होते. म्हणून त्याचा मुलगा हानून याच्याशी मी प्रेमाचे संबंध ठेवीन." असे म्हणून दावीदाने हानूनच्या सांतवनासाठी आपले दूत पाठवले. दावीदाचे हे सेवक अम्मोनला हानूनकडे घेऊन गेले.

³तेव्हा अम्मोन्यांचे सरदार हानूनला म्हणाले, "या देखाव्याने फसू नकोस. तुझे सांतवन करणे किंवा तुझ्या मृत वडीलांचा मान ठेवणे हा दावीदाचा हेतू नाही. दावीदाने या लोकांना तुझा प्रदेश पाहून ठेवायला आणि हेरगिरी करायला पाठवले आहे. त्याला तुझा प्रांत उद्ध्वस्त करायचा आहे." ⁴हे ऐकून हानून ने दावीदाच्या दूतांना अटक केली आणि त्यांचे मुंडन केले.* त्यांची कमरेपर्यंतची वस्त्रेही फाडली आणि त्यांना वाटेला आणि.

⁵दावीदाचे सेवक या गोष्टींमुळे इतके शर्मिंदे झाले की त्यांच्याने घरी जाववेना. लोकांकडून दावीदाला ही बातमी समजली तेव्हा दावीदाने त्यांच्यासाठी पुढीलप्रमाणे निरोप पाठवला: "दाबी वाढेपर्यंत तुम्ही यरीहो येथे रहा मग इकडे या."

⁶आपण दावीदाचे वैर ओढवून घेतले आहे हे अम्मोनी लोकांच्या लक्षात आले तेव्हा हानून आणि अम्मोनी लोक यांनी मेसोपोटेम्या येथून रथ आणि सारथी आणवण्यासाठी

मुंडन केले इझ्राएल माणसाने मुंडन करणे हे मोशेच्या नियमाविरुद्ध होते.

75,000 पौंड चांदी खर्च केली. माका व सोबा या अराममधील नगरांमधूनही त्यांनी रथ आणि स्वार यांची खरेदी केली. ⁷अम्मोन्यांनी 32,000 रथ विकत घेतले. माकाच्या राजालाही त्यांनी आपल्या सैन्यासह मदतीला बोलावले व त्याचे मोल देऊ केले. तेव्हा त्यांनी येऊन मेदबा नगराजवळ तळ ठोकला. खुद्द अम्मोनीही नगराबाहेर पडून वेशीजवळ लढायला आले.

⁸अम्मोनी लढाईला सज्ज झाले आहेत हे ऐकून दावीदाने यवाबाला इझ्राएलच्या सर्व सैन्यासकट युध्दावर पाठवले. ⁹अम्मोनी लढायाच्या ज्यत्त तयारीनिशी वेशीजवळ आले. त्यांच्या मदतीला आलेले राजे मैदानात स्वतंत्रपणे उभे होते.

¹⁰सैन्याच्या दोन तुकड्या आपल्याविरुद्ध उभ्या ठाकलेल्या असून त्यातली एक आपल्या मागे व एक पुढे आहे हे यवाबाने पाहिले. तेव्हा त्याने इझ्राएली फौजेतील निवडक लढवव्यांना अरामी सैन्यासमोर नियुक्त केले. ¹¹उरलेल्या इझ्राएली फौजेला अबीशयच्या हाताखाली सोपवले. अबीशय हा यवाबचा भाऊ. हे सैन्य अम्मोन्याशी लढायला गेले.

¹²यवाब अबीशयला म्हणाला, 'अरामचे सैन्य जर मला भारी ठरले तर तू माझ्या मदतीला ये. आणि अम्मोनी तुझ्यापेक्षा प्रबळ ठरले तर मी तुला सहाय्य करीन. ¹³आपल्या लोकांसाठी आणि देवाच्या या नगरांसाठी लढताना आपण प्रयत्नांची शिकस्त करू, शौर्य गाजवू मग परमेश्वराला जे योग्य वाटेल ते तो करो."

¹⁴यवाब आपल्या सैन्यासह अरामी फौजेवर चालून गेला. तेव्हा अरामच्या सैन्याने त्यांच्यापुढून पळ काढला. ¹⁵अरामचे सैन्य माघार घेऊन पळून जात आहे हे पाहताच अम्मोन्यांनीही पलायन केले. अबीशय आणि त्याचे सैन्य यांच्याकडे त्यांनी पाठ फिरवली. अम्मोनी आपल्या नगरात परतले आणि यवाब यरुशलेमला परत आला.

¹⁶इझ्राएलपुढे आपला पराभव झाला आहे हे अरामी सरदारांनी पाहिले तेव्हा त्यांनी जासूद पाठवून फरत नदीपलीकडील आपल्या लोकांना बोलवून घेतले. शोफन हा हदरेजरच्या अरामी फौजेचा सेनापती होता. त्याच्या नायकत्वाखाली ते आले.

¹⁷अरामी लढाईची जमवाजमव करत आहेत हे दावीदाने ऐकले तेव्हा त्याने सर्व इझ्राएल लोकांना एकत्र जमवले आणि यार्देन नदीपलीकडे जाऊन अराम्यांच्या समोर व्यूह रचला. सर्व तयारीनिशी त्यांनी अराम्यांवर हल्ला केला.

¹⁸इझ्राएल लोकांसमोरून अराम्यांनी पळ काढला. दावीदाने व त्याच्या सैन्याने सात हजार अरामी सारथी आणि चाळीस हजार अरामी सैन्य यांना ठार केले. अरामी सैन्याचा नेता शोफन यालाही त्यांनी मारून टाकले.

¹⁹इझ्राएलाने आपला पाडाव केला आहे हे हदरेजरच्या अधिकाऱ्यांच्या लक्षात आल्यावर त्यांनी दावीदाशी तह

केला. ते दावीदाच्या अधिपत्याखाली आले. अराम्यांनी पुन्हा अम्मोनी लोकांना मदत केली नाही.

यवाबकडून अम्मोन्यांचा संहार

20 राजे लढाईच्या मोहिमेवर बाहेर पडतात अशावेळी म्हणजे वर्षारंभी यवाब इझ्राएलचे सैन्य घेऊन युध्दासाठी निघाला. पण दावीद यरुशलेममध्येच राहिला. इझ्राएलचे सैन्य अम्मोन्यांच्या नगरात शिरले आणि त्यांनी तो मुलूख उद्ध्वस्त केला. मग त्यांनी राब्बा नगराकडे आपला मोर्चा वळवला. त्यांनी नगराला वेढा घातला आणि लोकांची नाकेबंदी केली. राब्बा नगर पडेपर्यंत यवाबाने इझ्राएली सैन्यासह नगरावर हल्ला चालू ठेवला, व राब्बा उद्ध्वस्त केले.

²दावीदाने, त्या लोकांच्या राजाच्या मस्तकावरील मुकुट काढला. त्या सोन्याच्या रत्नजडित मुकुटाचे वजन पंचेचाळीस पौंड होते. तो दावीदाच्या मस्तकावर ठेवण्यात आला. राब्बा नगरातून आणखीही पुष्कळ लूट दावीदाला मिळाली. ³राब्बातील लोकांना बाहेर काढून दावीदाने त्यांच्याकडून करवती, कुऱ्हाडी, पहारी या हत्यारांनी करायच्या कष्टाच्या कामाला जुंपले. अम्मोन्यांच्या सर्व नगरांमध्ये दावीदाने हेच केले. मग दावीद आणि त्याचे सैन्य यरुशलेमला परतले.

धिप्पाड पलिष्ठांचा वध

⁴पुढे गेजेर येथे इझ्राएल लोकांचे पलिष्ठांशी युध्द झाले. या लढाईत सिब्वखय हूशारी याने सिप्पय याला ठार मारले. सिप्पय हा अत्यंत धिप्पाड व रेफाई वंशातला होता. तेव्हा हे पलिष्ट लोक इझ्राएलींना शरण आले.

⁵इझ्राएलींची पुढे पुन्हा एकदा पलिष्ठांशी लढाई झाली. त्यावेळी यार्देरचा मुलगा एलहानान याने गथच्या गल्याथचा भाऊ लहमी याला ठार केले. लहमीचा भाला चांगला लांबलचक आणि जाडजूड होता. हातमागाच्या तुरीसारखा तो मोठा होता.

⁶गथ येथे पलिष्ठांशी इझ्राएल लोकांची आणखी एकदा लढाई झाली. या गावात तेव्हा एक प्रचंड आकारमानाचा माणूस होता. त्याच्या हातापार्यांना प्रत्येकी सहस्रहा, अशी एकंदर चोवीस बोटे होती. तो राक्षसपुत्रच होता. ⁷अशा माणसाने इझ्राएल लोकांचा उपहास केल्यावर योनाथानने त्याला ठार केले. योनाथान हा शिमीचा मुलगा. शिमी दावीदाचा भाऊ.

⁸पलिष्टे ही गथ नगरातील बलाढ्य लोकांची संतती. दावीद व त्याचे सेवक यांनी त्यांचे पारिपत्य केले.

इझ्राएलच्या जनगणनेचे पातक

21 सैतान इझ्राएल लोकांच्या विरुद्ध होता. त्याने दावीदाला इझ्राएल लोकांची जनगणना करण्यास प्रवृत्त केले. ²दावीद यवाबला आणि अधिकाऱ्यांना म्हणाला,

“इझ्राएलमधील सर्व लोकांच्या मोजणीला लागू. बैरशेव्यापासून दानपर्यंत सर्व प्रदेश पालथा घाला. कोणीही वगळले जाता कामा नये. मग मला एकंदर संख्या किती आहे ते येऊन सांगा.”

³यावर यवाब म्हणाला, “परमेश्वर आपले राष्ट्र आहे त्यापेक्षा शंभर पटीने वाढवो. इझ्राएलमधील सर्व लोक आपले दास आहेत, तेव्हा माझे स्वामीराज, आपण ही गोष्ट कशासाठी करता? त्याने इझ्राएलचे लोक दोषी आणि पातकी ठरतील.”

⁴पण राजा दावीद काहीही ऐकून घेण्यास तयार नव्हता. तेव्हा यवाबला राजाज्ञेप्रमाणे वागणे भाग पडले. यवाब निघाला आणि लोकांची मोजणी करत त्याने सर्व प्रदेश तुडवायला सुरुवात केली. मग यरुशलेमला परत येऊन ⁵दावीदाला त्याने एकंदर लोकसंख्या सांगितली. इझ्राएलमध्ये 11,00,000 तलवारधारी पुरुष होते आणि यहुदात 4,70,000. ⁶यवाबाने लेवी आणि बन्यामीन यांच्या घराण्यांची मोजदाद केली नव्हती कारण राजा दावीदाचा हुकूम त्याला मान्य नव्हता. ⁷देवाच्या दृष्टीने दावीदाची ही चूक होती म्हणून देवाने इझ्राएलला शासन केले.

इझ्राएलला शासन

⁸मग दावीद देवाला म्हणाला, “माझ्या हातून हा मूर्खपणा झाला आहे. इझ्राएलमधील लोकांची मोजणी करून मी पाप केले आहे. या अपराधाबद्दल या तुझ्या सेवकाला तू या पापाची क्षमा करावीस अशी मी विनवणी करतो.”

⁹⁻¹⁰गाद हा दावीदाचा संदेष्टा होता. त्याला परमेश्वर म्हणाला, “जा, जाऊन दावीदाला सांग ‘परमेश्वराचे म्हणणे असे आहे: तीन गोष्टीमधून निवड करायची संधी मी तुला देतो. तू त्यांतील एक निवड. तू निवडशील ती शिक्षा मी तुला करीन.”

¹¹⁻¹²मग गाद दावीदाकडे गेला. दावीदाला तो म्हणाला, “परमेश्वराचे म्हणणे असे आहे, ‘दावीद तुझ्या शिक्षेची निवड तूच कर: अन्नधान्याच्या टंचाईची तीन वर्षे, किंवा शत्रू तलवारीने तुझा पाठलाग करत आहे आणि तुला पळता भुई थोडी झाली आहे असे तीन महिने किंवा परमेश्वराच्या शिक्षेचे तीन दिवस. या काळात देशभर भयंकर रोगराई पसरले आणि परमेश्वराचा दूत इझ्राएल लोकांचा संहार करील.’ दावीद मला देवाने पाठवले आहे. आता मी त्याला काय उत्तर देऊ ते तू ठरव आणि मला सांग.”

¹³दावीद गादला म्हणाला, “मी भलत्याच संकटात सापडलो आहे. माझ्या शिक्षेच्या बाबतीत माणूस काय ठरवणार? परमेश्वर दयाघन आहे. मला शासन कसे करायचे ते त्यालाच ठरवू दे.”

¹⁴तेव्हा परमेश्वराने इझ्राएलभर रोगराई पसरवली. त्यात 70,000 लोक मृत्युमुखी पडले. ¹⁵यरुशलेमचा नाश करायला देवाने दूत पाठवला. पण त्याने यरुशलेमच्या

संहाराला सुरुवात केली तेव्हा परमेश्वराला ते अरिष्ट पाहून वाईट वाटले. परमेश्वराने हा संहार थांबवायचे ठरवले. परमेश्वर त्या संहारक दूताला म्हणाला, “थांब, पुरे झाले त्या वेळी” परमेश्वराचा दूत अर्णान यबूसी याच्या खळ्याजवळ होत.

¹⁶दावीदाने वर पाहिले तेव्हा त्याला परमेश्वराचा दूत आकाशात उभा असलेला दिसला. त्याने आपली तलवार यरुशलेम नगरावर उपसलेली होती. दावीद आणि पुढाऱ्यांनी नम्रपणे वाकून अभिवादन केले. या सर्वांनी दुखवट्याच्या वेळी घालतात तसे शोक प्रदर्शित करणारे कपडे घातलेले होते. ¹⁷दावीद देवाला म्हणाला, “पाप माझ्या हातून घडले आहे लोकांच्या मोजणीचा हुकूम मी दिला. माझे चुकले. इझ्राएल लोक निरपराध आहेत. परमेश्वरा, देवा शासन करायचे ते मला आणि माझ्या कुटुंबियांना कर. पण तुझ्या लोकांचा जीव घेणारी ही रोगाची साथ थांबव.”

¹⁸मग परमेश्वराचा दूत गादला म्हणाला, “परमेश्वराच्या उपासनेसाठी दावीदाला एक वेदी बांधायला सांग. अर्णान यबूसीच्या खळ्या जवळ त्याने ती बांधावी.” ¹⁹गादाने हे दावीदाला सांगितले. दावीद अर्णानच्या खळ्याकडे गेला.

²⁰अर्णान तेव्हा गव्हाची मळणी करत होता. तो मागे वळून पाहतो तर त्याला देवदूत दिसला. अर्णानचे चारही मुलगे त्याला पाहून लपून बसले. ²¹दावीद अर्णान कडे गेला. अर्णान खळ्यातून राजाजवळ गेला आणि त्याने राजाला डोके जमिनीपर्यंत लववून नमस्कार केला.

²²राजा त्याला म्हणाला, “तुझे हे खळे मला विकत दे. त्याची पूर्ण किंमत मी तुला देईन. तेथे मला परमेश्वराच्या उपासने करिता वेदी बांधायची आहे. म्हणजे ही जीवघेणी मरी थांबेल.”

²³अर्णान दावीद राजाला म्हणाला, “हे खळे मी तुम्हाला दिले. तुम्ही आमचे स्वामी आणि पोशिते आहात. तुम्ही त्याचे हवे ते करा. यज्ञात अर्पण करण्यासाठी मी बैलही देईन. तसेच वेदीवरील होमात घालण्यासाठी लाकडी पळ्या, आणि धन्यापर्णासाठी गहू हे ही सर्व मी तुम्हाला देईन.”

²⁴तेव्हा राजा दावीद अर्णानला म्हणाला, “मी तुला त्याची पूर्ण किंमत देईन. तुझ्याकडून काढून घेऊन मी ते परस्पर परमेश्वराला वाहणार नाही. फुकट मिळालेला होमबली मी अर्पण करणार नाही.”

²⁵आणि दावीदाने खळ्याचे मूल्य म्हणून अर्णानला 25 पौंड सोने दिले. ²⁶दावीदाने त्या जागी परमेश्वराच्या उपासनेकरिता वेदी बांधली. तेथे त्याने होम आणि शांती-अर्पणे केली. दावीदाने परमेश्वराची प्रार्थना केली. त्याला उत्तर म्हणून परमेश्वराने स्वर्गातून अग्नी पाठवला. तो दिव्य अग्नी नेमका होमार्पणाच्या वेदीवर पडला. ²⁷मग परमेश्वराने देवदूताला आपली तलवार म्यान करायला सांगितले. ²⁸अर्णानच्या खळ्यावर परमेश्वराने आपल्याला उत्तर दिलेले पाहून दावीदाने परमेश्वरासाठी यज्ञ केले.

²⁹(पवित्र निवासमंडप आणि होमार्पणाची वेदी, त्याकाळी गिबोनमध्ये उच्च स्थानावर होती. इझ्राएल लोक वाळवंटात असताना मोशेने तो पवित्र निवासमंडप बांधला होता.)

³⁰परमेश्वराच्या दूताच्या तलवारीच्या धाकाने दावीद देवापुढे पवित्र निवासमंडपाकडे जाण्यास घाबरत होता.)

22 दावीद म्हणाला, “हेच ते परमेश्वर देवाचे मंदिर. इझ्राएल लोकांनी होमबली अर्पण करण्याची वेदीही इथेच बांधली जाईल.”

दावीदाची मंदिर उभारणीची योजना

²इझ्राएलमध्ये जे परदेशी लोक राहत होते त्या सर्वांना दावीदाने एक फर्मान काढून बोलवून घेतले. पाथरवटांची निवड त्याने त्यांच्यातून केली. देवाच्या मंदिरासाठी दगडाचे चिरे घडवण्याचे काम त्यांचे होते. ³दरवाजासाठी लागणारे खिळे आणि बिजागच्या यांच्यासाठी दावीदाने लोखंड आणवले. पितळेचाही फार मोठा साठा त्याने केला. ⁴सीदोन आणि सोर या नगरांतील लोकांनी गंधसरूचे लाकूड दावीदाला दिले. ते ओंडके तर एवढे आले की त्यांची मोजदाद करणे कठीण.

⁵दावीद म्हणाला, “आपण परमेश्वरासाठी भव्य

मंदिर उभारले पाहिजे. पण माझा मुलगा शलमोन अजून लहान आहे. त्याचे शिक्षणही अद्याप पुरे झालेले नाही. परमेश्वराचे मंदिर मात्र उत्कृष्ट झाले पाहिजे. असे देखणे आणि भव्य की सगळ्या राष्ट्रांमध्ये त्याची कीर्ती व्हायला हवी. त्यादृष्टीनेच मी परमेश्वराच्या मंदिराची योजना आखीन.” असे म्हणून दावीदाने आपल्या मृत्यूपूर्वी मंदिर उभारणीची बरीच तयारी केली.

⁶मग त्याने आपला मुलगा शलमोन याला जवळ बोलावले. इझ्राएलचा परमेश्वर देव याच्यासाठी मंदिर बांधण्याची दावीदाने त्याला आज्ञा केली. ⁷दावीद शलमोनला म्हणाला, “मुला, परमेश्वर देवासाठी मंदिर बांधायची मला फार इच्छा होती. ⁸पण परमेश्वर मला म्हणाला, ‘दावीदा, तू बऱ्याच लढाया केल्यास आणि त्यात अनेक लोक मारले गेले. तेव्हा तुला माझ्यासाठी मंदिर बांधता येणार नाही. ⁹मात्र तुझा मुलगा शांतताप्रिय आहे. मी त्याच्या कारकिर्दीत शांतता लाभू देईन. त्याचे शत्रू त्याला त्रास देणार नाहीत. त्याचे नाव शलमोन म्हणजे शांतताप्रिय असेल. इझ्राएलला त्याच्या काळात शांतता आणि स्वस्थता लाभेल. ¹⁰तो माझ्याप्रतिवर्ध मंदिर उभारील. तो माझा पुत्र आणि मी त्याचा पिता होईन त्याचे राज्य मी बळकट करीन. इझ्राएलवर त्याच्या वंशजा पैकी एकजण सर्वकाळ राज्य करील.’”

¹¹दावीद म्हणाला, “मुला, तुला परमेश्वराची अखंड साथ लाभो. तुला यश मिळो. परमेश्वर देवाने भाकीत केल्याप्रमाणे तुझ्याहातून त्याचे मंदिर बांधून होवो. ¹²तो तुला इझ्राएलचा राजा करील. लोकांचे नेतृत्व करायला आणि परमेश्वर देवाचे नियम पाळायला तो

तुला ज्ञान आणि शहाणपण देवो. ¹³इझ्राएलसाठी परमेश्वराने मोशेला जे नियमशास्त्र सांगितले ते तू कसोशीने पाळ म्हणजे तू यशस्वी होशील. घाबरू नको. दृढ राहा. हिंमत बाळगा.

¹⁴शलमोन, परमेश्वराच्या मंदिराच्या वास्तूसाठी मी खूप मेहनत घेतली आहे. 3,750 टन सोने आणि 37,500 टन चांदी मी जमवली आहे. लोखंड आणि पितळ, तर मोजदाद करणे कठीण इतके आहे. दगड, लाकूड यांचाही साठा मी केलाच आहे. शलमोन, त्यात तू भर घालू शकतोस. ¹⁵पाथरवट आणि सुतार तुझ्या दिमतीला आहेत. खेरीज प्रत्येक कामात कुशल अशी माणसे आहेत. ¹⁶सोने, चांदी, पितळ, लोखंड यांच्या कारागिरीत ते निपुण आहेत. शिवाय हे कारागिर काही थोडे थोडेक नाहीत. असंख्य आहेत. तेव्हा आता कामाला सुरवात कर. तुला परमेश्वराची साथ मिळो.”

¹⁷दावीदाने मग इझ्राएलमधील सर्व पुढारी मंडळींना शलमोनला सहकार्य करण्याची आज्ञा केली. ¹⁸दावीद त्यांना म्हणाला, “खुद्द परमेश्वर देवच तुमच्याबरोबर आहे. त्याच्या कृपेने तुम्हाला शांतता लाभली आहे. आपल्या भोवतालच्या शत्रूंना पराभूत करण्यात परमेश्वराने मला साहाय्य केले. आता हा देश परमेश्वराच्या आणि तुमच्या ताब्यात आहे. ¹⁹तेव्हा अंतःकरणपूर्वक तुम्ही तुमच्या परमेश्वर देवाला शरण जा आणि त्याचे ऐका. परमेश्वर देवाचे पवित्र मंदिर बांधा. मग मंदिरात पवित्र करारकोश आणि इतर पवित्र वस्तू आणून ठेवा.”

लेवींची मंदिरातील सेवाकार्ये

23 आता दावीदाचे बरेच वय झाले होते. तेव्हा त्याने आपला मुलगा शलमोन याला इझ्राएलचा राजा केले. ²इझ्राएलमधील सर्व पुढारी मंडळी, याजक आणि लेवी यांना दावीदाने बोलवून घेतले. ³तीस आणि त्याहून अधिक वय असलेल्या लेवींची त्याने गणना केली. तसे एकंदर 38,000 लेवी होते. ⁴दावीद म्हणाला, “यांच्यापैकी 24,000 लेवी परमेश्वराच्या मंदिराच्या कामावर देखरेख करतील. 6,000 अंमलदार आणि न्यायाधीश म्हणून काम करतील. ⁵4,000 द्वारपाल होतील आणि 4,000 देवांची स्तुतिगीते गातील. त्यांच्यासाठी मी खास बांधे करवून घेतली आहेत. त्यांच्या साथीवर ते देवाची स्तुती करतील.”

⁶लेवीचे मुलगे गेर्षोन, कहाथ आणि मरारी यांच्या घराण्यानुसार त्याने सर्व लेवींची तीन गटांमध्ये विभागणी केली.

गेर्षोन्चे कुळ

⁷गेर्षोन घराण्यात लादान आणि शिमी हे दोघे होते. ⁸लादान याला तीन मुले. यहीएल हा थोरला. नंतर जेथाम व योएल. ⁹शिमीचे मुलगे असे शलोमोथ, हजिएल व हरान. लादानच्या घराण्यांचे हे प्रमुख होते.

¹⁰शिमोला चार मुलगे. यहथ, जीजा, यऊश आणि बरीया.
¹¹यहथ हा त्यांपैकी मोठा, दुसरा जीजा. यऊश आणि बरीया यांना मात्र फार संतती नव्हती त्यामुळे त्यांचे दोघांचे मिळून एकच घराणे धरले जाई.

कहाथचे कुळ

¹²कहाथला चार मुलगे होते: अग्राम, इसहार, हद्रोन आणि उज्जियेल. ¹³अहरोन आणि मोशे हे अग्रामचे मुलगे: अहरोन आणि त्याच्या वंशजाची खास कामाकरता निवड केली गेली होती. परमेश्वराच्या उपासनेच्या पवित्र कामाच्या तयारीसाठी त्यांना कायमचे वेगळे काढले गेले होते. परमेश्वरापुढे धूप जाळणे, परमेश्वराचे याजक म्हणून सेवा करणे, परमेश्वराच्या वतीने लोकांना आशीर्वाद देणे अशी त्यांची कामे होती.

¹⁴मोशे हा देवाचा संदेष्टा होता. त्याचे मुलगे लेवीच्या वंशातच गणले जात. ¹⁵गेर्षोम आणि अलियेजर हे मोशेचे मुलगे. ¹⁶शबुएल हा गेर्षोमचा मोठा मुलगा. ¹⁷रहब्या हा अलियेजरचा मोठा मुलगा. हा एकुलता एक होता. रहब्याला मात्र बरीच मुले झाली.

¹⁸शलोमीथ हा इसहारचा पहिला मुलगा.

¹⁹हद्रोनचे मुलगे याप्रमाणे: यरीया मोठा, अमच्या दुसरा, यहजिएल तिसरा, यकमाम चौथा.

²⁰उज्जियेलचे मुलगे: पहिला मीखा आणि नंतरचा इशिशया.

मरारीचे कुळ

²¹महली आणि मूशी हे मरारीचे मुलगे. एलाजार आणि कीश हे महलीचे मुलगे. ²²एलाजारला मुलीच झाल्या. त्याला पुत्र नव्हता. या मुलींचे विवाह नात्यातच झाले. त्या लग्न होऊन कीशच्या घराण्यात गेल्या. ²³मूशीचे मुलगे: महली, एदर आणि यरेमोथ.

लेवीची कर्तव्ये

²⁴हे झाले लेवीचे वंशज आपापल्या घराण्यांप्रमाणे त्यांची शिरगणती झाली. ते घराण्यांचे प्रमुख होते. त्यांच्यापैकी प्रत्येकाच्या नावाची नोंद झालेली आहे. जे वीस किंवा त्याहून अधिक वयाचे होते त्यांनी परमेश्वराच्या मंदिरात सेवा करणे हे त्यांचे काम.

²⁵दावीद म्हणाला, "इझ्राएलचा देव परमेश्वर याच्यामुळे लोकांना शांती लाभली आहे. परमेश्वर यरुशलेमला कायमच्या वास्तव्यासाठी आला आहे. ²⁶तेव्हा लेवींना पवित्र निवासमंडप आणि उपासनेतील इतर उपकरणे सतत बाळगण्याची गरज नाही."

²⁷लेवी कुळतील वंशजांची मोजदाद करणे ही दावीदाची इझ्राएल लोकांना अखेरची आज्ञा होती. त्यानुसार वीस वर्षे आणि त्यापुढील वयाच्या माणसांची शिरगणती झाली.

²⁸अहरोनच्या वंशजांना परमेश्वराच्या मंदिरातील सेवेत

मदत करणे हे लेवींचे काम होते. मंदिराचे आवार आणि बाजूच्या खोल्या यांची देखभाल ही त्यांच्याकडे होती. मंदिरातील सर्व पवित्र गोष्टी शुचिभूत ठेवणे ही त्यांची जबाबदारी होती. देवाच्या मंदिरातील हे काम ते करत असत. ²⁹मंदिरातील विशेष भाकरी मेजावर ठेवणे, पीठ, धान्यार्पण करण्याच्या वस्तू बेखमीर भाकरी यावर त्यांची देखरेख होती. याखेरीज, तव्यावर भाजलेले, मळलेले सर्व काही सिध्द करणे, मोजून मापून त्या वस्तूची तयारी करणे हे ही काम त्यांच्याकडे होते. ³⁰ते रोज सकाळ-संध्याकाळ परमेश्वराचे आभार मानायला आणि त्याची स्तुती करायला उभे राहत. ³¹शब्बाथच्या दिवशी, नवचंद्र दर्शन आणि सणावाराला देवाची होमापणे ते तयार करत. नित्य आराधनाही त्यांच्याकडेच होती. एका वेळी किती लेवींनी हे करायचे याचे नियम घालून दिलेले होते. ³²त्यांना नेमून दिल्याप्रमाणे ते वागत. पवित्र निवासमंडपाची देखभाल करत. पवित्र स्थानाचा संभाळ करत. आपले आप, याजक आणि अहरोनचे वंशज यांना ते सहाय्य करत. याजकांना ते परमेश्वराच्या मंदिराच्या सेवेत मदत करत.

याजकांचे गट

24 अहरोनच्या मुलांची वर्गवारी अशी: नादाब, अबीहू एलाजार व इथामार हे अहरोनचे मुलगे. ²पण नादाब आणि अबीहू हे दोघे आपल्या वडीलांच्या आधीच वारले. शिवाय त्यांना मुलेही झाली नव्हती. तेव्हा एलाजार आणि इथामार हेच याजक झाले. ³प्रत्येकाला नेमून दिलेली कर्तव्ये पार पाडता यावीत म्हणून दावीदाने एलाजार आणि इथामार यांच्या वंशजांची स्वतंत्र गटांत विभागणी करून टाकली. त्यासाठी दावीदाने सादोक आणि अहीमलेख यांची मदत घेतली. सादोक हा एलाजारच्या वंशातला आणि अहीमलेख इथामारच्या ⁴इथामारपेक्षा एलाजारच्या घराण्यात वडीलधारी प्रमुख मंडळी अधिक निघाली. एलाजारच्या घराण्यात सोळा जण प्रमुख होते तर इथामारच्या घराण्यात आठ जण. ⁵देही घराण्यातील पुरुषांची निवड चिट्ठ्या टाकून केली गेली. काहीजणांना पवित्रस्थानाच्या देखभालीचे मुखत्यार म्हणून नेमले तर काहींना याजक म्हणून सेवेसाठी नेमले. हे सर्वजण एलाजार आणि इथामार यांच्या घराण्यातलेच होते.

⁶शमाया लेखनिक होता. हा नथनेलचा मुलगा. याचे घराणे लेवीचे होते सर्व वंशजांची नावे लिहिण्याचे काम शमायाने केले. राजा दावीद आणि इतर प्रमुख मंडळी-उदाहरणार्थ सादोक हा याजक, अहीमलेख, याजक आणि लेवी यांच्या घराण्यातील प्रमुख-यांच्यासमोर त्याने या नोंदी केल्या. अहीमलेख हा अब्याथारचा मुलगा. दरवेळी चिट्ठ्या टाकून त्यातून एकाची निवड करण्यात येई. आणि शमाया त्या माणसाचे नाव लिहून ठेवी. अशाप्रकारे एलाजार आणि इथामार

यांच्या कुळातील लोकांमध्ये कामाची वाटणी करण्यात आली.

- 7 यहोयारीबचा गट पहिला होता. दुसरा गट यदायाचा.
- 8 हारीमचा गट तिसरा. सोरीमचा गट चौथा.
- 9 मलकीयाचा पाचवा गट. सहावा गट मयामिनचा.
- 10 हक्केशाचा सातवा गट. आठवा गट अबीयाचा.
- 11 नववा गट येशूवाचा. दहावा गट शकन्याचा.
- 12 अकरावा गट एल्याशिबाचा. बारावा गट याकीमचा.
- 13 तेरावा गट हुप्पाचा. चवदावा गट येशेबाबाचा.
- 14 पंधरावा गट बिल्गाचा. सोळावा गट इम्मैराचा.
- 15 सतरावा गट हेजीराचा. अठरावा गट हप्पिसेसाचा.
- 16 पध्दाचा गट एकोणिसावा. विसावा गट यहजेकेलाचा.
- 17 एकविसावा गट याखीनचा. बविसावा गट गामूलचा.
- 18 तेविसावा गट दलायाचा. आणि चोविसावा गट मान्याचा.

¹⁹परमेश्वराच्या मंदिरात सेवा करण्यासाठी या सर्वांची क्रमाने नेमणूक करण्यात आली. इझ्राएलचा परमेश्वर देव याने अहरोनला जे नियम घालून दिले त्याच नियमांचे पालन त्यांनी मंदिराच्या सेवेसाठी केले.

इतर लेवी

²⁰लेवीच्या इतर वंशजांची नावे खालीलप्रमाणे:

- अम्रामच्या वंशातील मुलेबाळे: शूबाएल. शूबाएलचे वंशज: यहदाया.
- 21 रहब्बाचे वंशज: इशिया. (हा सर्वात थोरला.)
  - 22 इसहार घराण्यापैकी: शलोमोथ. शलोमोथच्या घराण्यातून: यहथ.
  - 23 हेब्रोन्चा मोठा मुलगा यरीया. हेब्रोन्चा दुसरा मुलगा अमन्या. यहजियेल तिसरा आणि चौथा यकमाम.
  - 24 उज्जियेलचा मुलगा मीखा. मीखाचा मुलगा शामीर.
  - 25 इशिशया हा मीखाचा भाऊ. इशिशयाचा मुलगा जखन्या.
  - 26 मरारीचे वंशज: महली मूशी आणि याजीया.
  - 27 मरारीचा मुलगा याजीया याची मुले: शोहम व जक्कूर.
  - 28 एलाजार हा महलीचा मुलगा. पण एलाजारला पुत्रसंतती नव्हती.
  - 29 कीशाचा मुलगा यरहमेले.

³⁰ महली, एदर आणि यरीमोथ हे मूशीचे मुलगे.

लेवी घराण्यातील हे प्रमुख होत. आपापल्या घराण्याप्रमाणे त्यांची नोंद करण्यात आली. ³¹खास कामगिरीकरता त्यांची निवड करण्यात आली. अहरोनचे वंशज असलेले त्यांचे याजक नातलग यांच्याप्रमाणेच चिटुद्या टाकून ही निवड झाली. राजा दावीदा, सादोक, अहीमलेख आणि याजक व लेवी घराण्यातील प्रमुख यांच्यासमोर त्यांनी चिटुद्या टाकल्या. कामाच्या नेमणुकीमध्ये घराण्यातील श्रेष्ठ आणि कनिष्ठ बांधव असा भेदभाव नव्हता.

गायक वर्ग

25 दावीद आणि सैन्यातील अधिकारी यांनी मिळून आसाफच्या मुलांना एका खास कामासाठी निवडले. हेमान व यदूथून ही ती मुले. वीणा, सतारी आणि झांजा ही वाद्ये, वाजवून देवाचा संदेश देणे असे त्यांच्या कामाचे स्वरूप होते. हे काम करणाऱ्या लोकांची यादी पुढीलप्रमाणे:

²आसाफाच्या कुटुंबातून जक्कूर, योसेफ, नथन्या आणि अशेराला. दावीदाने आसाफला संदेश कथनासाठी निवडले आणि आसाफने आपल्या या मुलांना.

³यदूथूनच्या घराण्यातून गदल्या, सारी, यशया, हशब्बा व मतिथ्या हे सहाजण. यदूथूनने यांना आपल्या हाताखाली घेतले. यदूथून वीणा वाजवून संदेश देऊन, परमेश्वराचे उपकारस्मरण आणि स्तवन करत असे.

⁴सेवा करायला हेमानचे वंशज होते ते असे बुक्कीया: मत्तन्या, उज्जियेल, शबएल, यरीमोथ, हनन्या, हनानी, अलियाथा, गिदल्ली, रोममती एजेर, याशबकाशा, मल्लोथी, होथीर आणि महजियोथ. ⁵हे सर्व हेमानचे मुलगे. हेमान हा राजा दावीदाचा द्रष्टा होता. देवाने हेमानला वंशवृद्धीचे वचन दिले होते. त्यानुसार हेमानला भरपूर मुलेबाळे झाली. देवाने हेमानला चौदा मुलगे आणि तीन मुली दिल्या. ⁶परमेश्वराच्या मंदिरात गीते गाण्यासाठी हेमानने आपल्या सर्व मुलांना हाताशी धरले. ही मुले झांजा, सतारी आणि वीणा वाजवत, आणि देवाची सेवा करत. राजा दावीदाने यांना निवडले होते. ⁷लेवी घराण्यातील हे लोक आणि त्यांचे नातेवाईक गाथनकलेत निपुण होते. परमेश्वराची स्तुती गीते गाणारी अशी 288 माणसे होती. ⁸प्रत्येकाने कोणते काम करायचे हे ठरवायला चिटुद्या टाकल्या जात. त्यांना एकसारखीच वागणूक मिळते. लहान थोर, गुरू-शिष्य असा त्यांच्यात भेदभाव नव्हता. ⁹पहिली चिट्टी आसाफ (योसेफ) याची निघाली. त्याची मुले आणि नातलग यांच्यातून बारा जणांची निवड झाली.

दुसरी गादल्याची त्याची मुले आणि भाऊबंद यांच्यातून बाराजणांना घेतले.

¹⁰जक्कूरचे मुलगे आणि भाऊबंद यांच्यामधून, तिसऱ्या चिट्टीनुसार बाराजण घेतले.

¹¹चवथी चिट्ठी इस्त्रीची. त्याचे मुलगे आणि आप्त यांच्यामधून बारा.

¹²पाचवी नथन्याची. त्याच्या मुलां-नातलगामधून बारा.

¹³सहावी चिट्ठी बुक्कीयाची. त्याचे मुलगे आणि भाऊबंद यांमधून बारा.

¹⁴सातवी यशरेलाची. त्याचे मुलगे आणि भाऊबंद यांमधून बारा.

¹⁵अष्टावी आठवी. या चिट्ठीनुसार मुलगे आणि भाऊबंद यांमधून बारा.

¹⁶नववी मत्तन्याची. त्याचे मुलगे आणि आप्त यांमधून बारा.

¹⁷दहावी शिमोची. त्याचे मुलगे आणि नातलग यांमधून बारा.

¹⁸अकरावी अजरेलाची. त्याचे मुलगे आणि नातलग यांमधून बारा.

¹⁹बारावी हशब्याची. त्याचे मुलगे आणि त्याचे नातलग यांमधून बारा.

²⁰तेरावी शूबाएलाची. त्याचे मुलगे आणि नातलग यांमधून बारा.

²¹चौदावी मतिथ्याची. त्याचे मुलगे आणि आप्त यांमधून बारा.

²²पंधरावी यरेमोथची. त्याचे मुलगे आणि नातेवाईक यांमधून बारा.

²³सोळावी हनन्याची. त्याचे मुलगे आणि भाऊबंद यांमधून बारा.

²⁴सतरावी याशबाकाशाची. त्याचे मुलगे आणि नातलग यांमधून बारा.

²⁵अठरावी हनानीची. त्याचे मुलगे आणि नातलग यांमधून बारा.

²⁶एकुणिसावी मल्लोथीची. त्याचे मुलगे आणि आप्त यांमधून बारा.

²⁷विसावी अलीयाथची. त्याचे मुलगे आणि नातलग यांमधून बारा.

²⁸एकविसावी होथीरची. त्याचे मुलगे आणि नातलग यांमधून बारा.

²⁹बाविसावी गिद्दलीची. त्याचे मुलगे आणि आप्त यांमधून बारा.

³⁰तेविसावी महजियाथची. त्याचे मुलगे आणि भाऊबंद यांमधून बारा.

³¹चौविसावी रोममती एजेरची. त्याचे मुलगे आणि नातलग यांमधून बारा.

द्वारपालांची व्यवस्था

26 द्वारपालांचे गट: हे पहारेकरी कोरहाच्या घराण्यातील होते. त्यांची नावे अशी: मेशेलेम्या आणि त्याची मुलेबाळे. (आसाफच्या कुळातील कोरहा हा मुलगा.) ²मेशेलेम्या याला मुलगे होते. जखच्या हा त्यांतला मोठा. यदिएल दुसरा, जबदा तिसरा, यथनिएल चौथा ³अलाम पाचवा, यहोहानान सहावा, एल्योवेनय सातवा.

⁴आता ओबेद-अदोम, याची मुले. शामाया थोरला, अहोजाबाद दुसरा, यवाह तिसरा, साखार चौथा, नथनेल पाचवा, ⁵अम्मोएल सहावा, इस्साखार सातवा, पडलथय आठवा. देवाची ओबेद-अदोमवर खरोखर कृपादृष्टी होती.

⁶शामाया हा ओबेद-अदोमचा मोठा मुलगा. त्यालाही पुत्रसंतती होती. हे मुलगे चांगले कणखर योष्टे असल्यामुळे त्यांची आपल्या पितृकुळावर सत्ता होती. ⁷अथनी, रफाएल, ओबेद एलजाबाद, अलीहू आणि समख्या हे शामायाचे पुत्र. एलजाबादचे भाऊबंद सर्व प्रकारच्या कामात कुशल होते. ⁸हे सर्व ओबेद-अदोमचे वंशज त्याची मुले, नातेवाईक असे सर्वच पुरुष पराक्रमी होते. ते सावध पहारेकरी होते. ओबेद-अदोमचे एकंदर 62 वंशज होते. ⁹मेशेलेम्याचे पुत्र आणि भाऊबंद मिळून अठराजण होते. ते सर्व पराक्रमी होते.

¹⁰मरारीच्या वंशातले द्वारपाल पुढीलप्रमाणे : त्यापैकी एक होसा. शिम्री या त्याच्या मुलाला ज्येष्ठपद दिले होते. खरे म्हणजे हा जन्माने थोरला नव्हे, पण त्याच्या वडीलांनी त्याला तो मान दिला होता. ¹¹हिल्कीया दुसरा. टबल्या तिसरा. जखच्या चौथा. होसाला मुलगे आणि भाऊबंद मिळून तेराजण होते.

¹²द्वारपालांच्या गटांवर प्रमुख नेमलेले होते. आपल्या इतर भाऊबंदांप्रमाणेच द्वारपालांनाही परमेश्वराच्या मंदिरातील सेवेचे काम नेमून दिलेले होते. ¹³एकेका दरवाजाच्या रक्षणाची जबाबदारी एकेका घराण्याकडे दिलेली होती. एकेका दारासाठी चिट्ठी टाकून हे काम सोपवले गेले. त्यात वयाने लहान मोठा असा भेदभाव नव्हता.

¹⁴शेलेम्याच्या वाटणीला पूर्वेकडचे दार आले. त्याचा मुलगा जखच्या याच्यासाठी नंतर चिट्ठी टाकण्यात आली. हा सूत्र मंत्री होता. उत्तरेच्या दारासाठी त्याची निवड झाली. ¹⁵ओबेद-अदोमच्या वाटणीला दक्षिण दरवाजा आला. मौल्यवान चीजवस्तू ठेवलेल्या भांडाराचे रक्षण करण्याचे काम ओबेद-अदोमच्या मुलांकडे आले. ¹⁶शुष्यीम आणि होसा यांची निवड पश्चिम दरवाजासाठी आणि शल्लेकेथची, चढणीच्या वाटेवरील दरवाजासाठी झाली.

पहारेकरी एकमेकांलगत उभे असत. ¹⁷पूर्व दरवाजावर सहा लेवी, उत्तर दरवाजावर चार लेवी, दक्षिण दरवाजावर चार जण, भांडाराच्या रक्षणासाठी दोन लेवी दिवसभर सतत पहारा देत. ¹⁸पश्चिमेकडील शिवावर चारजण पहारा देत. आणि त्या दिशेने जाणाऱ्या रस्त्यावर दोन रक्षक असत.

¹⁹कोरह आणि मरारी यांच्या घराण्यातील द्वाररक्षकांच्या गटांची यादी पुढीलप्रमाणे:

खजिणदार आणि दुसरे अधिकारी

²⁰अहीया हा लेवी घराण्यातील होता. देवाच्या मंदिरातील मौल्यवान चीजवस्तूंच्या कोठारावर तो प्रमुख होता.

पवित्र उपकरणे ठेवलेल्या जागेची जबाबदारी अहीयावर होती.

²¹लादान हा गर्भोन्नच्या वंशातील. यहीएली हा लादानच्या घराण्यातील प्रमुखापैकी एक. ²²जेथाम आणि त्याचा भाऊ योएल हे यहीएलीचे मुलगे. परमेश्वराच्या मंदिरातील मौल्यवान चीजवस्तूंच्या रक्षणाची जबाबदारी त्यांच्यावर होती.

²³अग्रामी, इसहारी, हेब्रोनी आणि उजियेली यांच्या कुळामधून आणखी काही प्रमुखांची नेमणूक करण्यात आली. ²⁴अबुएल हा परमेश्वराच्या मंदिरातील भांडारावरचा नायक म्हणून नेमला गेला. अबुएल गर्भोन्नच्या मुलगा. गर्भोन्न मोशेचा मुलगा.

²⁵अबुएलाचे भाऊबंध पुढीलप्रमाणे: अलीयेजार कडून: रहब्या हा अलीयेजाचा मुलगा. रहब्याचा मुलगा यशया. यशयाचा मुलगा योराम. योरामचा मुलगा जिख्री. आणि जिख्रीचा मुलगा शलोमोथ. ²⁶दावीदाने मंदिरासाठी जे जे जमवले होते त्या सगळ्यांवर शलोमोथ आणि त्याचे भाऊबंध यांची देखरेख होती.

सैन्यातील सरदारांनीही मंदिरासाठी वस्तू दिल्या होत्या. ²⁷यापैकी काही युध्दात मिळालेली लूट होती. ती त्यांनी परमेश्वराच्या मंदिराच्या कामासाठी देऊन टाकली.

²⁸शमुवेल हा द्रष्टा, कीशचा मुलगा शौल आणि नेरचा मुलगा अबनेर, सरुवेचा मुलगा यवाब यांनी परमेश्वराला दिलेल्या पवित्र वस्तूंची देखभालही शलोमोथ आणि त्याचे भाऊबंध करत असत.

²⁹कनन्या हा इसहार घराण्यातील होता. कनन्या आणि त्याची मुले यांना मंदिराबाहेरचे काम होते. इझ्राएलच्या वेगवेगळ्या भागांमध्ये सुरक्षाव्यवस्था आणि न्यायदान करणे ही कामे ते सांभाळत. ³⁰हशब्या हा हेब्रोन्न घराण्यातला. यार्देन नदीच्या पश्चिमेकडे पसरलेल्या इझ्राएलच्या भूमीवरील परमेश्वराचे कार्य आणि राज्याचा कारभार हशब्या आणि त्याचे भाऊबंध पाहात असत. या गटात 1,700 शूर वीर होते. ³¹हेब्रोन्न घराण्याच्या इतिहासावरून असे दिसते की यरीया हा त्यांचा प्रमुख होता. चाळीस वर्षे राज्य केल्यावर दावीदाने जेव्हा शूर आणि कसबी पुरुषांचा शोध घेतला तेव्हा गिलाद मधल्या याजेर नगरात त्याला हेब्रोन्न घराण्यांत अशी माणसे आढळली.

³²आपापल्या घराण्यांचे प्रमुख आणि पराक्रमी असे असे 2,700 नातलग यरीयाला होते. परमेश्वराचे कार्य आणि राज्याचे कामकाज यांसाठी, रजुबेनी, गादी आणि मनश्शेचा अर्धवंश यांच्यावर देखरेख करणारे असे हे 2,700 जण दावीदाने नेमले.

सैन्याची व्यवस्था

27 राजाच्या सैन्यात नोकरीला असलेल्या इझ्राएल लोकांची गणना अशी: त्यांचा प्रत्येक गट दर वर्षी एक महिना कामावर असे. राजाकडे चाकरीला

असलेल्या लोकांमध्ये वेगवेगळ्या घराण्यांचे प्रमुख, सरदार, अधिकारी, सुरक्षा-अधिपती असे सर्वजण होते. प्रत्येक सैन्यगट 24,000 माणसे होती.

²पहिल्या महिन्याच्या पहिल्या गटाचा प्रमुख याशबाम हा होता. याशबाम जव्दीएलचा मुलगा. याशबामच्या गटात 24,000 जण होते. ³तो पेरैसच्या वंशातला होता. पहिल्या महिन्याच्या सर्व सेनाधिकाऱ्यांचा याशबाम प्रमुख होता.

⁴अहोह इथला दोदय दुसऱ्या महिन्याच्या सैन्याचा मुख्य असून त्याच्या गटात 24,000 माणसे होती.

⁵तिसऱ्या महिन्याचा तिसरा सेनापती बनाया. हा यहोयादाचा मुलगा. यहोयादा हा मुख्य याजक होता. बनायाच्या अधिपत्याखाली 24,000 माणसे होती. ⁶तीस प्रसिध्द शूरामधला पराक्रमी सैनिक तो हाच. त्यांचा नायकही हाच होता. त्याचा पुत्र अम्मीजाबाद बनायाच्याच गटात प्रमुख होता. ⁷चौथ्या महिन्याचा चौथा सेनापती असाएल. हा यवाबचा भाऊ. असाएलचा मुलगा जबद्या हा पुढे आपल्या वडिलांनंतर सेनापती झाला. असाएलचा तुकडीत 24,000 जण होते.

⁸शम्हूथ हा पाचवा सेनापती. पाचव्या महिन्याचा हा सेनापती इज्राही होता. त्याच्या तुकडीत 24,000 जण होते.

⁹इरा हा सहाव्या महिन्याचा सहावा सेनापती. हा इक्के शचा मुलगा असून तको नगरातला होता. त्याच्या तुकडीत 24,000 लोक होते.

¹⁰सातव्या महिन्याचा सातवा सेनापती हेलेस पलोनी हा होता. हा एफ्राइमच्या वंशातला होता. त्याच्या तुकडीत 24,000 लोक होते.

¹¹आठव्या महिन्याचा आठवा सरदार जेरह वंशातला सिब्सखुय हुशाथी हा होता. त्याच्या तुकडीत 24,000 जण होते. ¹²नवव्या महिन्याचा नववा सरदार बन्यामिनी वंशातला अबियेजर अनाथोथी हा होता. त्याच्या गटात 24,000 सैनिक होते.

¹³दहाव्या महिन्याचा दहावा सेनापती महरय. हा जेरह कुळातला असून नटोफा इथला होता. त्याच्या तुकडीत 24,000 लोक होते.

¹⁴अकराव्या महिन्याचा अकरावा सेनापती बनाया. हा पिराथोनचा असून एफ्राइमच्या वंशातला होता. त्याच्या गटात 24,000 लोक होते. ¹⁵बाराव्या महिन्याचा बारावा प्रमुख हेल्दय. या अर्थनिएल कुळातला आणि नटोफा इथला होता. त्याच्या तुकडीत 24,000 लोक होते.

वेगवेगळ्या घराण्यांचे प्रमुख

¹⁶इझ्राएलाच्या घराण्यांचे प्रमुख असे:

रजुबेन:

जिख्रीचा मुलगा अलीयेजर. शिमोन: माकाचा मुलगा शफट्या.

¹⁷लेवी: कमुवेलचा मुलगा हशब्या. अहरोन: सादोक.

- 18 यहूदा: अलीहू. (हा दावीदाचा एक भाऊ).
इस्साखार: मीखाएलचा मुलगा अग्री.
19 जबुलून: ओबद्याचा मुलगा इश्माया. नफताली:
अज्जिएलचा मुलगा यरीमोथ.
20 एफ्राईम: अजन्त्याचा मुलगा होशेश. पश्चिम
मनशशे: पदायाचा मुलगा योएल.
21 पूर्व मनशशे: जखन्याचा मुलगा इदो. बन्यामीन:
अबनेरचा मुलगा यासिएल.
22 दान: यरोहामचा मुलगा अजरेल.

हे झाले इझ्राएलींच्या घराण्यांचे प्रमुख

दावीदाने केलेली इझ्राएल लोकांची जनगणना

²³दावीदाने इझ्राएलमधील पुरुषांची मोजदाद करायचे ठरवले. इझ्राएलच लोकसंख्या आकाशातील ताऱ्यांएवढी करीन असे देवाने आश्वासन दिलेले असल्यामुळे इझ्राएलमध्ये लोकासंख्या वाढली होती. तेव्हा दावीदाने वीस वर्षे वयाचे आणि त्या पुढच्या वयाचे पुरुष गणतीसाठी विचारात घ्यायचे ठरवले. ²⁴सरुवेचा मुलगा यवाब याने मोजदाद करायला सुरुवात केली पण तो ते काम पूर्ण करू शकला नाही. देवाचा इझ्राएलच्या लोकांवर कोप झाला. त्यामुळे ही गणती दावीद राजाच्या बखरीत नोंदलेली नाही.

राजाने नेमलेले व्यवस्थापक

²⁵राजाच्या मालमत्तेची जपणूक करणारे अधिकारी पुढीलप्रमाणे:

- अदीएलचा मुलगा अज्मावेथ हा राजाच्या भांडाराचा प्रमुख होता. शेतीवाडी, नगरे, गावे आणि किल्ले इथे असलेल्या भांडारांचा प्रमुख योनाथान हा होता. हा उज्जियाचा मुलगा.
26 कलूबचा मुलगा एज़ी हा शेतात राबणाऱ्यांवरचा प्रमुख होता.
27 रामा येथील शीमी हा द्राक्षमळ्यांवरचा अधिकारी होता. शिफम येथील जब्दी हा द्राक्षमळ्यातून निघणारा द्राक्षारस आणि त्याची साठवण यावरचा अधिकारी होता.
28 गेदेरचा बाल-हानान हा जैतूनची झाडे आणि पश्चिमे कडच्या डोंगराळ भागातली उंबराची झाडे याचा प्रमुख होता. योवाश जैतूनच्या तेलाच्या कोठाराचा प्रमुख होता.
29 शारोनचा शिमय हा शारोन भोवतालच्या गार्डगुरांचा मुख्य होता. अदल्यचा मुलगा शाफाट हा दऱ्याखोऱ्यातील गुरांवरचा मुख्य होता.
30 इश्माएली ओबील हा उंदांवरचा प्रमुख होता. येहद्या मेरोनोथी गाढवांचा मुख्य होता.

³¹ याजीज हाग्री मेंढरांचा मुख्य होता.

राजा दावीदाच्या मालमत्तेचे हे सर्व रक्षणकर्ते होते. ³²योनाथान हा सूत्र मंत्री आणि लेखनिक होता. हा दावीदाचा काका. हखमोनी याचा मुलगा यहीएल याच्यावर राजपुत्रांच्या लालनपालनाची जबाबदारी होती. ³³अहीथोफेल राजाचा मंत्री आणि हुशय राजाचा मित्र होता. हा अर्का लोकांपैकी होता. ³⁴अहीथोफेलची जागा पुढे यहोयादा आणि अब्याथार यांनी घेतली. यहोयादा हा बनायाचा मुलगा. यवाब हा राजाचा सेनापती होता.

मंदिर बांधणीची राजाची योजना

28 राजाने इझ्राएल लोकांमधील सर्व पुढाऱ्यांना एकत्र बोलावले. त्यांना त्याने यरुशलेमला येण्यास सांगितले. घराण्यांचे प्रमुख, राजाचे सेनापती, अधिकारी, अंमलदार, कोठारांशी गुरांची, राजपुत्रांची जबाबदारी उचलणारे राजाचे सर्व महत्वाचे अधिकारी, शूर वीर आणि लढवय्ये या सर्वांना त्याने बोलावले.

²राजा दावीद त्यांच्यापुढे उभा राहून म्हणाला, "माझ्या बांधवांनो आणि लोकांनो, माझे एका परमेश्वराचा करारकोश ठेवण्यासाठी एक विश्रामधाम बांधावे असा माझा मानस होता. देवाच्या पादासनासाठी एक मंदिर बांधायचा माझा विचार होता. त्या मंदिराच्या इमारतीचा आराखडाही मी तयार केला. ³पण देव मला म्हणाला, 'नाही दावीद, तू माझ्यासाठी मंदिर उभारू नयेस. तू एक लढवय्या असून तू अनेकांना ठार मारले आहेस.'

⁴इझ्राएलचा परमेश्वर देव याने इझ्राएलच्या बारा घराण्यांची धुरा सांभाळण्यासाठी यहूदा घराण्याची निवड केली. आणि मग त्यातून परमेश्वराने माझ्या वडीलांच्या घराण्याला अग्रणी केले. आता या कुटुंबातून देवाने माझी इझ्राएलचा कायमचा राजा म्हणून निवड केली. मला इझ्राएलचा राजा करावे अशी परमेश्वराची इच्छा होती. ⁵देवाने मला भरपूर पुत्रसंतती दिली आहे. या मुलांमधून परमेश्वराने शलमोनला माझा उत्तराधिकारी म्हणून निवडले आहे. पण खरे पाहता इझ्राएल हे परमेश्वराचेच राज्य आहे. ⁶परमेश्वर मला म्हणाला, 'दावीद, माझे मंदिर आणि त्या भोवतालचे आवार याची उभारणी तुझा पुत्र शलमोन याच्या हातून होईल. कारण पुढे राजसनावर तो बसणार आहे. त्यासाठी मी त्याची पुत्र म्हणून निवड केली आहे आणि मी त्याचा पिता आहे. ⁷माझ्या आज्ञा आणि नियम यांचे पालन करायला शलमोनाने सुरवात केली आहे. त्याने कसोशीने हे आज्ञापालन असेच पुढे चालू ठेवले तर त्याच्या राज्याला मी सर्वकाळ स्थैर्य देईन.'

⁸दावीद म्हणाला, "तर आता सर्व इझ्राएल बांधवांनो, परमेश्वरसमोर आणि तुमच्यासमोर मी सांगतो की परमेश्वर देवाच्या सर्व आज्ञा काटेकोरपणे पाळा. तरच

या सुपीक भूमीवर तुम्ही नांदाल. तुमच्यानंतर तुमचे वंशजही इथेच निर्वेधपणे राहू शकतील.

⁹“आणि शलमोना, माझ्या मुला, आपल्या वडीलांच्या देवाला जाणून घे. शुध्द मनाने देवाची सेवा कर. देवाच्या सेवेत मनोमन आनंद मान. कारण परमेश्वरच सर्वांच्या अंतःकरणाचा ठाव घेतो. आपले सर्व विचार त्याला कळतात. आपण मदतीसाठी परमेश्वराकडे गेलो तर आपल्याला उत्तर मिळते. पण परमेश्वराकडे पाठ फिरवली तर मात्र तो आपल्याला कायमचा सोडून जातो. ¹⁰शलमोन, परमेश्वराने त्याचे पवित्र स्थान म्हणजे मंदिर बांधून घेण्यासाठी तुझी निवड केली आहे हे चांगले लक्षात ठेव. हिंमत बाळग आणि हे कार्य पूर्णत्वाला ने.” ¹¹दावीदाने मग मंदिराचा आराखडा, आपला मुलगा शलमोन याच्या स्वधीन केला. मंदिराभोवतालचे आवार, त्यातील इमारती, कोठाराच्या खोल्या, वरच्या मजल्यावरची आणि आतल्या बाजूची दालने, दयासनाचे स्थान यांचाही त्या आराखड्यात समावेश होता. ¹²मंदिराच्या सर्व भागांची योजना दावीदाने केली होती, ती त्याने शलमोनाला दिली. मंदिरा भोवतीचे अंगण आणि इतर बांधकामे यांच्या योजना दावीदाने त्याला दिल्या. मंदिराच्या कोठाराच्या खोल्या आणि मंदिराची पवित्र उपकरणे ठेवण्यासाठी असलेली भांडारगृहे यांचेही नकाशे त्यात होते. ¹³याजक आणि लेवी यांच्या गटांची माहिती दावीदाने शलमोनाला दिली तसेच मंदिरातील सेवेचे काम आणि त्यात वापरायची उपकरणे याबद्दलही त्याने शलमोनाला सांगितले. ¹⁴मंदिरातील सर्व वस्तूसाठी किती सोने-चांदी वापरायची हे सांगितले. ¹⁵सोन्या चांदीचे दिवे आणि दिवठणी यांचे नमुने केलेले होते. त्यातील प्रत्येक दिवा आणि दिवठण यासाठी नेमके किती चांदीसोने वापरायचे याची दावीदाने शलमोनाला कल्पना दिली. वेगवेगळ्या ठिकाणी गरजेप्रमाणे या दीपमाळा वापरायच्या होत्या. ¹⁶पवित्र भाकरी ठेवायच्या मेजासाठी किती सोने-चांदी लागेल त्याचे वजन शलमोनाला दावीदाने सांगितले. ¹⁷काटे, कटोरे, सुरया यांना लागणारे निर्भळ सोने, तबकांसाठी लागणारे सोने-चांदी यांचे वजन दिले. ¹⁸धूप जाळण्यासाठी जी वेदी करायची तिला लागणारे सोने किती हे ही त्याने सांगितले. परमेश्वराच्या कराराकोशावर जे करूब देवदूत आपले पंख पसरून धरत होते त्यासह असलेले दयासन म्हणजेच देवाचा रथ याचा नमुनाही शलमोनाला त्याने दिला. हे करूब सोन्यात करायचे होते.

¹⁹दावीद म्हणाला, “हे सर्व नमुने परमेश्वराच्या मार्गदर्शनाप्रमाणे लिहून ठेवलेले आहेत. त्या नमुन्यांतील सर्व गोष्टी परमेश्वराने मला समजावून सांगितलेल्या आहेत.”

²⁰दावीद शलमोनाला पुढे म्हणाला, “धीर धर आणि न भिता या कामाची सांगता कर. प्रत्यक्ष परमेश्वर, माझा देव तुझ्या सोबत आहे, तेव्हा घाबरू नको. सर्व काम पुरे

होईपर्यंत तो तुला साथ देईल. ही साथ तो अर्धवट सोडणार नाही. मंदिराचे बांधकाम तू पूर्णत्वाला नेशील. ²¹याजक आणि लेवी यांचे वर्ग नेमले आहेत. ते देवाच्या मंदिराच्या कामाला सज्ज आहेत. सर्वप्रकारच्या कामासाठी कुशल कारागिर तुझ्याबरोबर आहेत. तुझी प्रत्येक आज्ञा अधिकारी आणि सर्व लोक मानतील.”

मंदिराच्या बांधकामासाठी दाने

29 राजा दावीद सर्व इझ्राएल समुदायाला म्हणाला, “देवाने शलमोनाला निवडले आहे. शलमोन अजून कोवळा तरुण आहे. या कामासाठी काय करायला लागेल त्याची त्याला पूर्ण कल्पना नाही. पण हे काम फार महत्त्वाचे आहे. हे घर काही सामान्य माणसाचे नव्हे; ते परमेश्वराचे देवाचे निवासस्थान आहे. ²माझ्या देवाच्या मंदिराची योजना करण्यात मी प्रयत्नांची पराकाष्ठा केलेली आहे. सर्व वस्तूसाठी लागणारे सोने-चांदी, पितळ मी दिलेले आहे. एवढेच नव्हे तर लोखंडाच्या वस्तूसाठी लोखंड, लाकडी सामानासाठी लाकूड जडावाच्या कामासाठी गोमेद, पाषाण, विविधरंगी मौल्यवान रत्ने आणि शुभ्र संगमरवर हे ही देऊ केले आहे. परमेश्वराच्या मंदिरासाठी अशा अनेकविध गोष्टी मी दिल्या. ³हे देवाचे मंदिर बांधून व्हावे असे मला मनापासून वाटते म्हणून सोन्या चांदीची माझी ठेवही मी देत आहे. पवित्र मंदिरासाठी मी हे करत आहे. ⁴110 टन ओफीरचे शुध्द सोने, 260 टन निर्भळ चांदी मी दिली. मंदिराच्या भिंती या चांदीने मढवायच्या आहेत. ⁵कुशल कारागिरांनी मंदिरातील तऱ्हेतऱ्हेच्या वस्तू कराव्या म्हणून त्यासाठी लागणारे सोनेरूपे मी दिले. आता तुम्हा इझ्राएलपैकी किती जण आज परमेश्वरासाठी काही द्यायला तयार आहात?”

⁶तेव्हा, वडीलधारी मंडळी, इझ्राएल घराण्यांचे प्रमुख सरदार, अधिकारी, राजसेवेतील कारभारी यासर्वांनी आपापल्या बहुमोल वस्तू देणगीदाखल दिल्या. ⁷देवाच्या निवासस्थानासाठी त्यांनी दिलेल्या वस्तू पुढीलप्रमाणे: 190 टन सोने, 375 टन चांदी, 675 टन पितळ, आणि 3,750 टन लोखंड. ⁸ज्यांच्याकडे मौल्यवान रत्ने होती त्यांनी ती परमेश्वराच्या मंदिरासाठी दिली. गेषोन घराण्यातील यहील याच्याकडे त्यांनी ती सुपूर्द केली. ⁹या सर्व प्रमुख मंडळींनी अगदी मनापासून आणि खुशीने, मुक्तहस्ताने दिले. त्यामुळे सर्व लोकांमध्ये आनंद पसरला. राजा दावीदालाही आनंद वाटला.

दावीदाची भावपूर्ण प्रार्थना

¹⁰या समुदायापुढे दावीदाने परमेश्वराचे स्तुतिगीत म्हटले. ते असे:

“हे परमेश्वर, इझ्राएलच्या देवा, आमच्या पित्या, सदासर्वकाळ तू धन्य आहेस.

¹¹महिमा, पराक्रम, शोभा, विजय आणि सन्मान ही सर्व तुझीच आहेत कारण स्वर्ग-पृथ्वीवर जे जे काही आहे ते तुझेच आहे. परमेश्वरा, हे राज्य तुझेच आहे. या सगळ्यांचा शास्ता आणि मुकुटमणी तूच आहेस.

¹²वैभव आणि सन्मान यांचा स्रोत तूच. सर्वांवर तुझा अधिकार आहे. सत्ता आणि सामर्थ्य तुझ्या हातांत एकवटले आहे. कोणालाही थोर आणि बलवान करणे तुझ्याच हातात आहे.

¹³देवा, आम्ही तुझे आभार मानतो आणि तुझ्या प्रतापी नावाची स्तुती करतो.

¹⁴या सगळ्या गोष्टी देणारा मी कोण? किंवा हे लोक तरी कोण? तुझ्यामुळेच त्या आमच्याकडे आल्या. तुझ्याकडून मिळालेलेच आम्ही तुला परत करत आहोत.

¹⁵आमच्या पूर्वाजांप्रमाणेच आम्ही सुध्दा या भूतलावरचे तात्पुरते प्रवासी आहोत. आमचे अस्तित्व ओझरत्या सावलीसारखे. ते थांबवणे आमच्या हाती नाही.

¹⁶हे परमेश्वर देवा, तुझे मंदिर उभारायला या सगळ्या गोष्टी आम्ही जमा केल्या. तुझ्या सन्मानार्थ आम्ही हे मंदिर बांधत आहोत पण ही सामग्री तुझ्यामुळेच प्राप्त झालेली आहे. जे आहे ते सगळे तुझेच आहे.

¹⁷हे देवा, लोकांची तू पारख करतोस आणि त्यांच्या भलेपणाने तुला आनंद होतो हे मी जाणतो. मी शुध्द आणि प्रामाणिक मनाने हे सगळे तुला सानंद अर्पण करत आहे. हे सगळे तुझे लोक इथे हजर आहेत आणि या सर्व वस्तू ते खुशीने तुला देत आहेत; हे मी पाहतो आहे.

¹⁸अब्राहाम, इसहाक आणि इझ्राएल या आमच्या पूर्वाजांचा, हे परमेश्वरा, तूच देव आहेस. त्यांनी उचित तेच करावे म्हणून तू सर्वतोपरी सहाय्य कर. त्यांची मने तुझ्याठायी एकनिष्ठ आणि प्रामाणिक राहावीत याची तू काळजी घे.

¹⁹शलमोन तुझ्याशी एकनिष्ठ राहावा म्हणून त्याचे मन तुझ्याठायी स्थिर कर. तुझ्या आज्ञा, नियम आणि विधी यांचे पालन त्याने करावे, या सर्व गोष्टी कराव्या आणि माझ्या नियोजित मंदिराची उभारणी त्याने करावी म्हणून त्याला सात्विक मन दे."

²⁰तेथे जमलेल्या सर्व लोकांना उद्देशून दावीद पुढे म्हणाला, "आता आपल्या परमेश्वर देवाला धन्यवाद द्या." तेव्हा आपल्या पूर्वाजांनी ज्याची उपासना केली त्या

परमेश्वराला लोकांनी धन्यवाद दिले. राजाच्या आणि परमेश्वराच्या सन्मानार्थ ते नतमस्तक झाले.

शलमोन गादीवर येतो

²¹दुसऱ्या दिवशी लोकांनी परमेश्वराला यज्ञ अर्पण केले. त्यांनी होमार्पणे वाहिली. 1,000 गोऱ्हे, 1000 एडके, 1,000 कोकरे आणि त्याबरोबर पेयापणे त्यांनी अर्पण केली. शिवाय सर्व इझ्राएलींसाठी त्यांनी आणखीही पुष्कळ यज्ञ केले. ²²मग परमेश्वरसमोर सर्व लोकांनी खाद्यपेयांचा मनमुराद आस्वाद लुटला.

दावीदाचा मुलगा शलमोन याला त्यांनी दुसऱ्यांदा राज्याभिषेक केला.* राजपदासाठी शलमोनाला आणि याजक म्हणून सादोकला अभिषेक केला गेला. हे सर्व परमेश्वरसमोर झाले.

²³त्यानंतर परमेश्वराच्या राजासनावर शलमोन स्थानापन्न झाला. शलमोनाने आपल्या वडीलांची जागा घेतली. राजा म्हणून तो यशस्वी ठरला. इझ्राएलचे सर्व लोक शलमोनाचे आज्ञापालन करत. ²⁴एकूण एक सरदार, सैनिक आणि राजा दावीदाची मुले यांना तो राजा म्हणून मान्य होता आणि ते सगळे त्याच्या आज्ञेत होते. ²⁵परमेश्वराने शलमोनाची भरभराट केली. परमेश्वराच्या कृपेने तो मोठा होत आहे हे इझ्राएलींना ठाऊक होते. राजाला शोभेल असा दरारा परमेश्वराने त्याला प्राप्त करून दिला. इझ्राएलच्या या आधीच्या कोणाही राजाच्या वाट्याला असे भाग्य आले नव्हते.

दावीदाचा मृत्यू

²⁶⁻²⁷इशयाचा मुलगा दावीद याने संपूर्ण इझ्राएलवर चाळीस वर्षे राज्य केले. दावीद हेब्रोन नगरात सात वर्षे राजा होता. मग यरुशलेममध्ये त्याची कारकीर्द 33 वर्षांची होती. ²⁸पुढे वृध्द झाल्यावर दावीदाला मृत्यू आला. त्याला सफल आणि दीर्घ आयुष्य लाभले. वैभव आणि सन्मान यांची त्याला कमतरता नव्हती. त्याच्यानंतर त्याचा मुलगा शलमोन राजा झाला.

²⁹राजा दावीदाचे साद्यंत वृत्त संदेष्टा शमुवेल याच्या ग्रंथात, संदेष्टा नाथानच्या ग्रंथात तसेच गाद या संदेष्ट्याचा ग्रंथात नमूद केलेले आहे. ³⁰इझ्राएलचा राजा म्हणून त्याने जे जे केले ते सर्व या लेखनात आलेले आहे. त्याचे पराक्रम आणि त्याची कारकीर्द, इझ्राएल आणि अवतीभवतीचे सर्व देश यांच्यावर या काळात गुदरलेले प्रसंग याची हकीकत या ग्रंथांमध्ये आहे.

दावीदाचा ... राज्याभिषेक केला शलमोनाचा सावत्र भाऊ अदोनिया याने जेव्हा स्वतः गादीवर येण्याचा प्रयत्न केला तेव्हा शलमोनाला पहिल्यांदा राजा केले होते.